

VILÁG PROLETÁRJAI,
EGYESÜLJETEK!

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

XVIII. ÉVFOLYAM
8. SZÁM
2006. február 24.
Ára: 115,- forint

Magyar–oroszi párhuzamok

A múlt héten Moszkvában járt a Munkáspárt küldöttsége. A moszkvai két nap jó alkalom volt egymás lehetőségeinek és tapasztalatainak összegzésére. Ez annál is inkább fontos, mivel a Magyar Kommunista Munkáspártnak és az Orosz Föderáció Kommunista Pártjának önállóan és együtt is meg kell válaszolnia az egész európai mozgalom előtt álló kérdést: hogyan tovább?

Közös történelmi háttér

A magyar és az orosz kommunisták könnyen szót értenek, hiszen értik egymás politikai nyelvét, ismerik egymás gondolkodásmódját. „Ugyanazon világból jövünk, a szocializmus világából” – jegyezte meg Gennagyij Zjuganov, az OFKP elnöke. Az újjászülés körülményei azonban nem azonosak. Magyarországon 1989-ben szétverték a kádári MSZMP-t, és két párt jött létre, az MSZP és a Munkáspárt. Oroszországban az SZKP 1991-ig, a Gorbacsov elleni fordulatkíséreltig legálisan létezett, majd betiltották. Időközben megszüntették a Szovjetuniót is. Így a párt orosz pártként jött létre. Lényeges különbség az is, hogy Oroszországban nem jött létre szociáldemokrata jellegű párt, ezért a szociáldemokrata párthoz való viszony kérdése nem osztotta meg az orosz kommunistákat úgy, mint ahogyan ez nálunk történt.

A szocialista múlt mindkét párt számára erkölcsi tőkét jelent, és egyben korlátokat is. Az orosz kommunisták legnagyobb rendezvényei a szocialista múlthoz, az októberi forradalom emlékéhez kötődnek. Az orosz tőkés hatalom sokféle módszerrel igyekszik felszámolni a múlt emlékét. A leghatasosabb, ami ellen nehéz bármit is tenni, hogy az új hatalom sok mindent átvett a régi rend külsőségeiből. A szovjet himnusz visszaállították, csak más szöveggel. A Kreml tornyain az otágu csillag vöröslök, igaz, mindenütt másutt a divatba hozott cári sas. A hadseregben „elvtárs” a megszólítás, bár a lényeg megváltozott. Az orosz tőke „elviselhetőbbé” tette a tömeg nyomorát azzal, hogy engedi ápolni a múltat. E megtevesztés ellen nehéz a kommunistáknak fellépni. A múlt vállalása azonban korlátokat jelent, hiszen a hivatalos média a múlt minden hibájáért az OFKP-t kiáltja ki bűnbaknak.

Lenin azonban sok az orosz tőkés hatalomnak, igyekszik megszabadulni tőle. Jelcin megszüntette a Lenin Mauzóleum

A Lenin Mauzóleum előtt

um díszőségét, Putyin nem meri bezárni, de engedi a bezárási kísérleteket. Az OFKP többszáz ezer aláírást gyűjtött már össze a mauzóleum védelmében, s a moszkvai kommunisták most a magyar kommunistákat is arra kérték, hogy gyűjtsünk mi is aláírásokat.

Közös a tőkés jelen

A tőke került hatalomra Oroszországban is, Magyarországon is. Ez a triviálisnak tűnő megállapítás azért fontos, mert a politikai jelszavak és trükkök mögött nem mindenki képes felfedezni a tőkés valóságot. Magyarországon Gyurcsány is, Orbán is leplezi politikájuk tőkés lényegét, tagadják, hogy eltérő módszerekkel ugyan, de ugyanazt a kapitalizmust építgetik. Oroszországban az orosz nemzeti érdekekért fellépő, az orosz hatalom mítoszát visszahozó Putyin személye téveszt meg nagyon sok embert, köztük a kevésbé felkészült párttagokat is.

A tőkés valóság taszító. Oroszországban még szembe-tűnőbb a gazdagok és a szegények különbsége, mint nálunk. Az orosz gazdagok tobzodnak a jóban. Oriási, nálunk csak filmekből ismert kocsisodákkal járnak, palotákban laknak, miközben a tömeg a kenyeret sem tudja megvenni. A két párt vezetői azonban tetek Moszkvában egy fontos megállapítást. Ha lassan is, ha nehezen is, de az emberek kezdik megérteni, hogy nyomoruk és kilátástalanságuk oka nem valami földön kívüli jelenség, hanem maga a kapitalizmus. Még ennél is lassabban kezdik megérteni, de azért kezdik, hogy a kapitalizmus ellen küzdeni kell, ha változást akarunk.

Csökkenő tagság

Mindkét párt döntően az egykori előpárt tagjaira építkezik, miközben természetesen mindkét helyen elindult a fiatalítás. Az egykori párttagság az

elmúlt másfél évtizedben mindkét pártban megbízható bázist jelentett a párt harcához. A tagság zöme azonban mindkét esetben idősebbekből áll, s az átlagéletkor fokozatosan nő. A Munkáspárt tagjainak zöme idős ember, Moszkvában a párttagok átlagéletkora 65 év. Mindkét pártban sok idős embertől kell búcsút venni, és ez a taglétszám folyamatos csökkenésének döntő oka. Az OFKP 500 ezer taggal kezdte, ma 180 ezret tartanak nyilván. A Munkáspárt 17 év alatt az egykori közel húsz ezer tagról jóval tízezer alá csökkent. A kétmillió Budapesti párttagság kétezer körül van, a tízmillió Moszkvában mintegy tízezer fő. Hasonlóan hozzá, az orosz kommunisták sem számítanak tömeges tagnövekedésre. Nem engedni a további csökkentést, új erőket bevonnai – nagyjából ez lehet mindkét pártban a pártépítés stratégiája.

Az orosz kommunisták meg erősítették azt, amit mi is tapasztalunk. Az idős emberek közösségei nem igen alkalmasak a fiatalok megnyerésére. Sok helyütt a fiatal tehernek éri a jó szándékú nevelést. A legnagyobb gond azonban az, hogy a fiatal és az idős kommunista életélménye természetesen más, és ezt a politikai munkánk alig tudja figyelembe venni. Tapasztalatok azonban vannak. Az orosz kommunisták szorgalmasan jegyzeteltek, amikor elmondtuk, hogy Győr-Moson-Sopron megyében miként vontuk be a fiatalokat. A Baloldali Front nemzetközi akcióról ők is sokat hallottak már. Moszkvában a vezetést megfiatalították. A tömegrendezvények szervezésében döntő szerepet kapnak. Igaz, Moszkvában már nemegyszer zászlórudakkal kell védekezni a rendőrséggel és a szélsőjobboldali tüntetőkkel szemben.

Nemzeti párt

A mozgalom túlélésének egyik fontos tartaléka a pártjaink nemzeti jellegének erősítése – mondta Thürmer Gyula a tárgyalásokon. A Munkáspárt a magyar érdekeket védi, amikor fellép a multinacionális vállalatok, a kórházak privatizációja vagy akár az amerikai kultúrzsenny ellen. Zjuganov messzemenően egyetértett ezzel. Az orosz kommunisták sokkal nagyobb tapasztalattal rendelkeznek, ugyanis kezdettől fogva az orosz nemzeti érdekeket védik az országot kiárusító neoliberális politikával szemben. Az orosz nép nemzeti önbecsülését is védik, amikor nem engedik meggyalázni a második világháború szovjet hőseinek emlékét.

(Folytatás a 2. oldalon)

Tanácskoznak a párt megyei elnökei

Gyorsabb, szervezettebb munkára van szükség mindenütt!

VÁLASZTÁSOK 2006

- Bemutatkoznak képviselőjelöltjeink: Szádváry Gyula, Kerekes Antal, Mező Béla
- Budapesti kampánynyitó: 2006. március 13.
- Kampányesemények országsszerte: Szabolcs, Csepel, Győr

(4., 5. oldal)

Osztják a szórólapokat

(Fotók: Szigeti)

JÁTÉK A TISZTESSÉGGEL

Az egyszerű embereknek szigorúak az erkölcsök. Nem is tehetnek mást, hiszen csak így tudják fenntartani az életük ugyanolyan normális folyását, amelybe már nem férnek bele a manapság oly divatos nyitott erkölcsök. Mert ellentmond nekik az az évtizedes, sokszor évszázados szokás, amely a nép körében változatlanul erősen munkál, valamint az, hogy ezek felborítása, újrendezése bizony komoly energia, és anyagi veszteséggel járhat. A mai világban, mikor olyan nehéz az élet, ezeket a veszteségeket már egyetlen egyszerű család sem engedheti meg magának. Ez így van falun, de a városban is, csak a városok nyüzsgésében ez árnyaltabban figyelhető meg.

Az emberek döbbenet és mebotránkozással figyelik a hatalmon levő uralkodó osztály teljes mértékben nyitott erkölcsét, és nem egy esetben a becsület és a morált semmibe vevő viselkedését. Ezt a szándékos packázást a tisztességgel, azzal a fontos dologgal, melyről a nép azt gondolja, hogy az egyetlen, ami még megmaradt neki.

Elavult a becsület?

Manapság a becsület, az erkölcs és a tisztesség már elavult szavak. A középkorban még odafigyeltek erre. De még az

újkorban is. Csak manapság, a XXI. században tartják egyre kevésbé fontosnak. Mert a kapitalizmus úgynevezett fejlődésének, az örökös pénzhűségének komoly gátat szabnak ezek a fogalmak.

Lovagiasság? Elavult jelző. Manapság aki lovagias, az többnyire egyet jelent a veszteséggel. Hiszen lemond bizonyos előnyökről a gyengébbek és védtelenek érdekében. De ilyen, úgynevezett lovagias mentalitással nem lehet extra profitot elérni, ezért aki lovagias, az a sikeres peremberek felfogása szerint: egyszerűen hülye balek.

A hatalmon levők, a felső tízezer s a gazdag munkálátok csak játszanak az emberek hiúságával, tisztességével. Mert mi más lenne például az, mikor a munkások egyszerűen nem kapnak fizetést? Hiszen az lényegében szerződészegés! Ráadásul a nem fizető munkálátónak nem egy esetben van pénze! Csak olcsóbban jön ki úgy, hogy nem fizet. És csak így tudja fenntartani a maga élet-színvonalát. És hogy ezzel mekkora kárt okoz a kisgyermekes családoknak, az nem igazán érdeklő. De legalább akkora kárt okoz az is, ha a munkásokat éhbéért foglalkoztatják. Mit nekik az alkalmazottak és azok családjaik nyomora, akiket viszont nagyon is érdekel az, hogy a munkájuk becsülettel el legyen végezve! Ki játszik hát akkor a másik tisztességével?

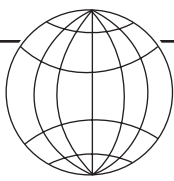
A be nem jelentett dolgozók még kiszolgáltatottabb helyzetben vannak.

(Folytatás a 3. oldalon)

A Munkáspárt
12 pontja a
parlamentari
választásokra

5. Ingyenes
oktatást!

6. Nagy adót a gazdagoknak,
kis adót a szegényeknek!

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

Február 15.

A lakosság előregedése miatt az EU-tagállamokban 2030-ra a felére csökkenhet a potenciális gazdasági növekedés – állapította meg az Európai Bizottság jelentése. 2050-re az unióban a szükségesnél tízmillióval kevesebb dolgozó lesz. A jelentés szerint az államadósság lefaragása, az államháztartás hosszú távú stabilitása és a foglalkoztatás növelése nélkül a probléma egyre nehezebben lesz kezelhető.

Február 16.

Eddig ismeretlen fotókat és videofelvételeket mutattak be az ausztrál közszolgálati televízióban, amelyek a Bagdad melletti Abu Graib börtönben készültek az amerikai katonák, fegyőrök által megkínzott illetve megölt arab foglyokról. A felvételek tanúsága szerint a 2003-as visszaélések még súlyosabbak voltak, mint amennyit eddig meg lehetett tudni róluk.

Február 17.

A madárinfluenza uniós terjedése miatt az Európai Unió Brüsszeli Bizottsága tanácskozárra hívta össze a tagállamok egészségügyi szakembereit. Az EU-n belül a madárinfluenza-vírus eddig még csak vadmadarakban mutatódott ki, de minden tagállamnak részletes intézkedési tervei vannak arra az esetre, ha háziszárnyasokon is jelentkezne a betegség.

Február 18.

Több száz embert temetett maga alá egy napokig tartó esőzést követő sárlavina a Fülöp-szigeteken; közel ezer embert még mindig keresnek. Évente mintegy húsz tájfun halad át a térségen, amelyek nyomában árvizek és sárlavinák is pusztítanak. A természeti katasztrófákhoz valószínűleg az is hozzájárul, hogy egész erdőket irtanak ki a favágók, így nincs, ami felfoghatná a hegyekből lezúduló vizet és sarat.

Február 19.

Irán képviselői az oroszországi urándúsítási javaslatról tárgyalnak Moszkvában. Teheránra valószínűleg ENSZ-szankciók várnak, ha az orosz javaslatot sem fogadja el. Az iráni külügyminiszter Brüsszelben közölte: bízik abban, hogy van még idő kompromisszumot találni. Egy brit tanulmány szerint egy esetleges Irán elleni támadás semmit sem oldana meg, csak még jobban elmélyítené a válságot.

Február 20.

A befagyasztott izraeli átutalások és nyugati segélyek helyett a palesztinok az arab országok támogatására számítanak – a palesztin kormányfő szerint. Iszmáil Hanija visszautasította, hogy letegyék a fegyvert és elismerjék Izraelt. Bár a választásokon győztes Hamasz kész meghosszabbítani a tűzszünetet, de hosszabb távon Izrael határainak megkérdőjelezésére készül.

Február 21.

Egy hét alatt több olajlétesítményt megrongáltak és kilenc külföldit elraboltak nigériai lázadók. A nagy kárt okozó támadások miatt húsz századikkal csökkent a világ nyolcadik legnagyobb olajkitermelőjének és hatodik legnagyobb exportőrének kivitele. A lázadók azt szeretnék, hogy az ország milliárdos olajbevételeiből az adott régió, a Nigéria-delta nagyobb arányban részesedjen.

(Folytatás az 1. oldalról)

Az OFKP széles nemzeti alapon igyekszik mindazokat közös táborba hívni, akik számára drága Oroszország.

Az ilyen politika persze nem könnyű. Szembe kell nézni azzal, hogy még a nyugat-európai baloldali pártok egyike-másika is nacionalistának tekinti az orosz pártot. A nyugatiak képtelenek megemészteni, hogy az OFKP az orosz történelem kiemelkedő alakjának tekinti Sztálint. Az MTI moszkvai tudósítója megkérdezte a Munkáspárt elnökét, hogy a Munkáspárt újra kívánja-e élesíteni a sztálini kultuszt. „Mi nem kívánunk semmilyen sztálini kultuszt – válaszolta Thürmer Gyula. – Ugyanakkor nem fogadjuk el, hogy bárki is sztálinizmusnak kiáltja ki a szocializmus teljes időszakát, és Sztálinra hivatkozva kidobja a szocializmust. Egyetértünk az orosz kommunissal abban, hogy Sztálinról beszélnünk kell, mai szemmel újra végig kell gondolni a szocializmus korszakát. A jót nem szabad megtagadni, a rosszat el kell vetni.”

Ragaszkodás a marxizmus-leninizmushoz

„Örülünk, hogy a Munkáspárt túlélté a tavalyi súlyos politikai válságot, és megerősítette a párt marxista-kommunista jellegét – emelte ki az OFKP elnöke. – Az orosz kommunisták mellett álltak, és állnak a jövőben is!” – tette hozzá.

Zjuganov szavai annál is értékesebbek, mert az OFKP is átment hasonló válságon. Nálunk az MSZP-vel együttműködő önkormányzati emberek és az MSZP-hez húzó nagyvárosi értelmiségiek képeztek a pártellenzék magvát. Náluk, Oroszországban a putyini hatalomban pozíciókat szerzett parla-

Magyar–oroszhöz hasonlóságok

menti és kormányzati emberek, akiknek már nem sok érdekük fűződik a töke elleni harchoz. A párt kommunista jellegét kérdőjelezték meg, a párt szervezeti elveit akarták tönkretenni, és természetesen megszerezni a párt vezetését – mondták az orosz elvtársak a számunkra is ismerős értekezleten.

Az orosz politikai körökben sokan tanácsolják Zjuganovnak, hogy váltsanak át szocialdemokrata irányra, annál is inkább, mivel ilyen nincs az orosz palettán. Egyes értékelések szerint Zjuganov azért nem teszi ezt, mert az idősödő párttagsága nem engedné. Az igazság más. Zjuganov tudja, hogy van kommunista út és van szocialdemokrata út. A kommunista harcol a töke ellen, és a szocializmust akar, a szocialdemokrata nem harcol a töke ellen és kapitalizmust akar. Zjuganov kommunista ember és az OFKP is kommunista párt.

A munkások, a dolgozók pártja vagyunk

Az orosz munkásosztály is átalakult – hangzott el a beszélgetéseken. Minden negatív változás ellenére az orosz munkásság létszáma ma mintegy harmincmillió, azaz a gazdaságilag aktív lakosság negyven százaléka. A kifejezetten ipari munkásság létszáma tízmillióra tehető. Ez az arány ugyan csökken, de az ipari munkásság alkotója ma is az orosz bér munkások egy harmada. Az OFKP nem adja fel a párt munkásjellegét. A tagságban a munkások

aránya ma még kevés, a moszkvai párt szervezetben például hat százalék, de a párt politikai jellegét nem ez dönti el.

Az OFKP vezetői nagy figyelemmel hallgatták a Munkáspárt tájékoztatását a magyar munkásosztály helyzetéről. „Mi Munkáspárt vagyunk, a munkások, a dolgozók pártja maradunk a jövőben is” – emelte ki pártunk elnöke.

A politikához pénz kell

Marxot mi örököltük, a tőkét a szocialisták – Thürmer Gyula ismert mondását gyakran felidézték a moszkvaiak is. Az SZKP vagyonából ők sem kaptak. A párt finanszírozása hasonló módszerekkel történik, mint nálunk. A tagdíjak és képviselői befizetések mellett folyamatosan gyűjtik a pénzt, saját aktivistáiktól, kis- és középvállalkozóktól. Sok jó ötletet találnak ki. A Pravda például megjelenteti egykori újságok, könyvek reprint kiadásait. Sokan olvassák szívesen, hogy például mit írt a Pravda 1945. május 9-én. Ebből is van némi bevétel. A moszkvai kerületi szervezetek saját vörös zászlós jelvényt árusítanak, aminek a bevételét szintén a közösbe megy.

A polgári demokrácia kínjai

Az OFKP a képviselői helyek tíz százalékával rendelkezik a Dumában, az orosz parlamentben. A közelmúltban sikerült a moszkvai városi parlamentben is bejutniuk. Az OFKP sikeresen használja fel a

polgári demokrácia adta lehetőségeket. A pártközpont lényegében van, onnan telefonálnak, leveleznek. A képviselői fizetések-ből sok jut a pártnak is, bár – mint elmondták – ott sem mindenki tartja be a kötelező tíz százalékot. „A parlament számunkra a propaganda lehetőségét jelenti” – fogalmazta meg Valentyin Kupcov, a parlament kommunista alelnöke. A gyakorlatban ez az elv nem olyan egyszerű. A párt némileg foglyává válik a parlamenti szerepeknek. A tagság egy része nem érti, hogy miért nem lehet eredményt elérni a parlamentben, mikor van tíz százalék. Minden kommunista javaslatot leszavaznak, és szövetségre másokkal ma nincs lehetőség – mondták az OFKP vezetői.

Thürmer Gyula arról is beszámolt, hogy a Munkáspárt készül a választásokra. „Be akarunk jutni a parlamentbe, mi is kihasználjuk a polgári demokrácia lehetőségeit. Az orosz tapasztalatok is arról győznek meg bennünket, hogy a polgári demokrácia minden elemében ellenünk van.” Az orosz kommunisták nagy érdeklődéssel hallgatták a kórház-privatizáció elleni fellépésünk tapasztalatait. „Mi is a parlamenten kívül, az elégedetlenség és társadalmi tiltakozó mozgalmakkal való együttműködésben látjuk a jövő útját” – mondta Zjuganov elnök.

Konkrét együttműködés

A két párt vezetői megállapodtak, hogy bővítik az együttműködést a két párt között. Thürmer Gyula magyarországi látogatásra hívta meg Genagyij Zjuganovot, aki megígérte, hogy feltétlenül eljön. A moszkvai kommunisták együttműködési megállapodást akarnak kötni a budapestiekkel. A Pravda szívesen venne át írástokat A Szabadságból, és elküldene nek saját írásait is. Folytatódni fog az együttműködés nemzetközi kérdésekben is, így például közösen lépünk fel az európai tőkés erős kommunista üldözése ellen.

– Munkatársunktól

F(R)ONTOS TOLMÁCS

A moszkvai megbeszélésen egy fiatal ember, a Baloldali Front–Kommunista Ifjúsági Szövetség tagja, Bartha Ákos volt a tolmács. Tolmácsnak lenni a moszkvai tárgyalásokon izgalmas és megfizető. Ákos átérzte ezt, és tisztességgel végezte el a munkáját. Önmagában nincs ebben semmi rendkívüli, a mi gyakorlatunkban még sem jellemző. Sokat beszélünk arról, hogy miként lehetne a fiatalokat a párt-

hoz vonzani. Nos, valahogyan így. Munkát, felelősségteljes munkát adni a fiatalnak, bevonnai az igazán fontos döntésekbe. Mi örülünk, hogy egy frontos fiatal volt velünk. Egy fiatal, aki és megfizető. Ákos átérzte ezt, és tisztességgel végezte el a munkáját. Önmagában nincs ebben semmi rendkívüli, a mi gyakorlatunkban még sem jellemző. Sokat beszélünk arról, hogy miként lehetne a fiatalokat a párt-

K. M.

Strasbourg: kiizzadt kompromisszum a szolgáltatásokról

Az Európai Parlament február 16-án döntött a szolgáltatások liberalizációjára vonatkozó irányelvekről, a korábbi EB-biztos, a holland Fritz Bolkestein nevéhez kötődő direktíváról. A két legnagyobb frakció, az európai szocialisták (PES) illetve a jobboldali néppárt (EPP-DE) nevében a javaslatot a német Evelyn Gebhardt és az angol Malcolm Harbour terjesztették elő. A képviselők 394 igen, 215 nem és 33 tartózkodással, első olvasatban jóváhagyták a tervezetet, ami a vártnál kisebb többséget jelentett. Ellelő szavaztak a zöldek, az Európai Egyesült Baloldal/Északi Zöld Baloldal (GUE-NGL), valamint a francia és a belga szocialisták.

A baloldali pártok és az Európai Szakszervezeti Szövetség (CES) által rendezett tömegmegmozdulások előzték meg a parlamenti voksolást. Február 11-én tizenötezen tüntettek Strasbourgban és mintegy negyvenezren énekelték felvonulók között volt Marie-George Buffet asszony, a FKP országos titkára és más baloldali politikusok is. Február 14-én húsz tagállamból mintegy negyven ezer fő, köztük a magyar szakszervezetek képviselői vettek részt a szolgáltatások liberalizációját elutasító felvonuláson Strasbourgban. John Monks, a CES főtájkára kijelentette: „cé-

lünk, hogy barikádat emeljünk a mértéktelen liberalizáció, a szabad piac mindenhatóságát hirdető, megszállott nézetek ellen”. Francis Wurtz, a GUE-NGL-frakció vezetője szerint „a Bolkestein-direktíva versenyhelyzetbe kényszeríti a dolgozókat, a szerzett jogok megőrzése pedig a kivételek közé tartozik”.

Az érdeklődésnek megosztják a munkavállalókat és a kormányokat. Az új tagállamok számára az egyik legfontosabb kérdés a munkaerő szabad mozgásának a biztosítása, amihez Ausztria, Franciaország, Németország valamint más államok kormányai egyelőre nem járul-

nak hozzá, és a korlátozásokat még legalább három fenntartják. A „régiek” többségénél viszont kellemetlen versenyhelyzetet okozhat a „származási ország” elve, amiről John Monks azt mondta, hogy „bomba a tagállamok és a dolgozók közötti kapcsolatokban”. Az elv alkalmazása azt jelentené, hogy a szolgáltatóra külföldön is saját hazájának a szabályai, munkügyi előírásai és bérezése vonatkoznának. Az „újak”, köztük Magyarország valamint az Európai Vállalkozók Szövetsége, az UNICE és több nyugat-európai állam kormányai viszont ellenzik a szabad versenyt akadályozó korlátozásokat.

Az EU huszonöt tagállamában jelenleg mintegy huszonöt millió munkanélküli van. Az eltelt évtizedben az álláskeresők száma az egyik legfontosabb kérdés a munkaerő szabad mozgásának a biztosítása, amihez Ausztria, Franciaország, Németország valamint más államok kormányai egyelőre nem járul-

nya. A londoni Economist szerint 1995 óta a szolgáltatások hatékonysága az euróövezetben alig fel, Nagy-Britanniában két, az USA-ban pedig három százalékkal növekedett.

A parlamenti többség biztositása érdekében az elfogadott irányelvekből kimaradt a „származási ország” elve. A strasbourgi tüntetések után kialakított kompromisszumos megállapodás lehetővé teszi, hogy a tagországok fogyasztóvédelmi, környezetvédelmi, egészségügyi és munkavédelmi okok miatt megtiltsák a külföldiek szolgáltatását területükön, de a tilalom nem lehet aránytalan vagy diszkriminatív. Az EP kizárta a tevékenységi körből az egészségügyi, a szociális, az audiovizuális, a jogi, a kikötői és más szolgáltatásokat, ezért egyes nyugati lapok csak „light Bolkesteinnek” nevezik az elfogadott törvényt.

Az értékelések ellentmondásosak. A PES-frakció magyar tagja, Herczog Edit azt mondta, hogy az irányelv fontos eszköze

lehet a feketegazdaság elleni harcban, és a szolgáltatók a jövőben törvényesen vállalhatnak külföldön megbízásokat. „Az Európai Bizottság mintegy 600 000 új munkahely megteremtését várja a jogszabálytól”, amelyből legalább 50 000 Magyarországon jöhet létre. Az MSZOSZ állásfoglalása szerint az „irányelvek garantálják a kollektív alkuhoz és a munkavállalói fellépéshez való alapvető jog tiszteletben tartását”, valamint „biztosítják a tagállamok jogát a területükön végzett szolgáltatások ellenőrzéséhez”.

Daniel Cohn-Bendit, a zöld frakció társelnöke kijelentette, hogy a kompromisszumokkal született anyagból hiányzik az átláthatóság, és a bizonytalanság „a jogászoknak fog sok munkát adni”. Francis Wurtz szerint a törvény az elfogadott kompromisszumokkal együtt visszalépést jelent a „szociális Európa” eszméjével szemben, és „a baloldali frakció számára elfogadhatatlan”.

A belső piacokért felelős EB-biztos, Charlie McCreevy kijelentette, hogy a bizottság a parlamenti döntés figyelembevételével új javaslatot dolgoz ki, amely az állam- és kormányfők március 23–24-én Brüsszelben tartandó csúcscsúcsértekezletére kerül. A szolgáltatások liberalizációja ügyében a végső szót az Európai Parlament újabb döntése fogja kimondani, amelynek az időpontja egyelőre bizonytalan. A következő szavazásig a jobboldal újabb megszorításokért fog lobbizni, a szakszervezetek tovább „gyengítenek” az anyagot, a kommunisták és a baloldali mozgalmak pedig tömegmegmozdulásokkal, tüntetésekkel próbálják a Bolkestein-direktíva életbe lépését megakadályozni.

A február 16-ai szavazás után Antoine Duquesne, a liberális frakcióhoz tartozó belga képviselő családottan azt mondta, hogy „az elfogadott szöveg nem ad okot a lelkesedésre, de a semminél többet ér”.

Lengyel Ákos

Helybenjáró érdekvédelem

Telnek a hónapok, folyik a választási küzdelem, dobálóznak az ígéretekkel, de továbbra sincs konkrét előrelépés az érdekvédelem terén: a több mint hárommillió munkavállaló kiszolgáltatottságán a korábbihoz hasonlóan a jelenlegi kormány államkasszárbarát lépései sem változtattak említést érdemlően.

A legfrissebb adatok szerint hozzávetőlegesen 3,86 millió kenyérkereső él hazánkban. Ebből mindössze mintegy 600 ezren állnak különféle szakszervezetekkel, érdekvédelmi fórumokkal tagsági viszonyban. A munkások zömének azonban még ennyi sem adatik meg: a munkahelyek legnagyobb részében – idetartozik a Magyarországot zöld zónának tekintő, olcsó munkacserét alkalmazó multik csaknem kilencven százaléka – szó sem lehet arról, hogy bárki is érdekvédelmi feladatokat foglalkoztatók, ehelyett jobban teszi a dolgozó, ha a mindenható cég érdekeit tartja inkább szem előtt (ami a gyakorlatban annyit jelent, hogy hagyja magát maximálisan kizsákmányolni). Emellett számos helyen azért hiányzik az érdekvédelem, mivel az előírások szerint csupán ott választhatnak a dolgozók az érdekvédelmi képviselő megbízottat, ahol legalább tizenötven vannak egy üzemben, ám sokan robotolnak olyan munkahelyeken, ahol mindössze alig néhány főt

alkalmaznak. Itt az érdekvédelem lehetőségéve eleve kizárt. A kiszolgáltatottság tényét csak tovább erősíti, hogy nem egy cégtulajdonos, munkaadó szabálytalanul foglalkoztatja beosztottjait: több százezerre tehető azoknak a száma, akiket a főnökeik szűrőként, azaz kisebb-nagyobb munkajogi hiányosságokkal dolgoztatnak. A látszólag szigorú szabályozás-ellenőrzés ellenére egyre többen vannak a feketén foglalkoztatottak is, akiket semmilyen munkaszerződés nem véd meg, gyakran a bérüket sem kapják meg, és az is bizonytalan, egyáltalán lesz-e munkájuk, ha pedig igen, meddig. A be nem jelentés, illetve hogy a munkaadó a dolgozó után nem fizet járulékot, nemegyszer csak utólag kerül ki; vagy pedig (gyakran nagy áruházláncok esetében) nem fizetnek a túlmunka után, illetve a szerződésben rögzített időtartamnál hosszabb ideig dolgoztatják az embereket.

Komoly problémát jelent, hogy az egyszerű emberek igen nagy részében eluralkodott a

belenyugvás hangulata: a legtöbben nem mernek nyíltan fellépni kizsákmányolók ellen, inkább eltűnnek sok mindent, csakhogy legyen munkájuk.

A kormányváltás óta a munkásember helyzete – sajnos csak szavakban – előkelő helyen szerepel a kormány és az ellenzéki politikusok programjában: míg az MSZP–SZDSZ koalíció honatyi felszínes, gyakran csak hosszabb távon lemérhető eredményeket hozó intézményeket vezettek be (munkavállalói jogok biztos, kék könyv, feketemunka elleni kommandó), addig a demagóg munkásvezér szerepében tetszelgő Orbán Viktor hívei hatalomra kerülésük érdekében alérdekvédelmi makettek, civil fórumok látszatát keltő intézmények létrehozásával iparkodnak megtevesztetni a dolgozókat. Egyvalamiről azonban kormány és ellenzék egyaránt szándékosan megfeledkeztek: a szabad verseny és a neoliberális gazdaságpolitika világában – és ezen értékek elfogadása mellett – képtelenség igazi munkásbarát kormányzást folytatni. Erre csak a szocializmus valamely válfajában gondolkodó, a dolgozók érdekeit előtérbe helyező irányzatok képviselői lennének képesek.

B. Deák András

Dilemmák a szavazásnál

Korábban is észrevételeztem már, hogy választások közeledtével sokakban fogalmazódik meg a kérdés: a zajosan ajánlkozó, ígérgető, egymás ígéreteire licitáló pártok közül vajon melyik lehet az, amelynek prominensei igazat mondanak, melyik az, melynek jelöltje nem vezeti őket félre, s rászolgál a bizalomra. Igazi dilemmát okoz a választóknak, hogy a korábbi országgyűlési képviselő-választások előtt az emberi létviszonyok javítását kilátásba helyező győztesek ígéreteinek többsége mindössze írott malaszt maradt. A voksok többségét elnyerő törvényhozók időről időre becsapták a hiszékeny választókat.

Ezek az urak ezúttal sem áttalannak fogadkozni, hogy hatalomban maradásuk vagy a kormányrúd ismételt megragadása esetén hű szolgálói lesznek a magyar népnek, minden lehetségest megtesznek a többség kiszolgáltatottságának enyhítése, a kiáltó társadalmi különbségek csökkentése érdekében. Még gyorsabb polgárosodást helyeznek kilátásba abban az esetben, ha az immáron többszörösen rászedett, „megvezetett” tömegek szavazataival ismét, illetve újabb négy esztendőre felhatalmazást kapnak az ország irányítására.

A rendszerváltás károsultjainak figyelmébe ajánljuk: amennyiben a tőkés uraktól, il-

letve a mostani polgári társadalmi berendezkedéstől remélik sorsuk jobbra fordulását, gyermekeik jövőjének megalapozódását, illúziókat kergetnek. Vegyék végre tudomásul: amelyik országban a tőke az úr, vagyis az állampolgárok osztályozásának és elkülönültségének kizárólagos eszköze a pénz, abban törvénytörő, hogy a biológiai szerepre kárhözható ember egyszer s mindenkorra ágrólszakadt marad. Éppen ezért, ha lehetőségeiket magántulajdoni viszonyok függvényében reálisan minősítik, könnyen rádöbbennek, hogy Magyarországon ma a nevesített különféle pártok dolgában – alapértékeiket, funkcióikat, programjaikat és törekvéseiket

tekintve – alternatív alapon célszerű különbséget tenni. Jelesül a többség politikai érdekeinek képviseletét fővállaló, embercentrikus programot hirdető és annak megvalósítását az egész társadalom számára ajánló Magyar Kommunista Munkáspárt, valamint a népesség töredéknyi részét alkotó tőkés, ajsek, állami javakból megtollasodott nábobok további gazdagodásának előmozdítását egységes politikai platformon követő polgári pártok, pártocskák, illetve az ezeket lakáj módon kiszolgáló renegát csoportok között.

Erre tekintettel ajánljuk a választók többségének figyelmébe azt a nyilvánvaló tény, hogy aki az áprilisban sorra kerülő választások alkalmával nem a Magyar Kommunista Munkáspárt-ra szavaz, voltaképp mindegy, melyik pártra vagy jelöltre voksol. Minden más párttól ugyanazt kapja: a fokozatos anyagi és szellemi leépülést, a tényleges vagy potenciális munkátlanságot, a jövőtől való rettegést, a szegénységgel kézen fogva járó nyomort.

Dr. Südi Bertalan

Képviselő-típusok: az átülős

Átülök!
Igaz,
tisztességes
munka
még nem
ölt meg
senkit, de minek
reszkirozzak?

MINTADEMOKRÁCIÁK

1956 – Amerikából nézve

Néhány nappal ezelőtt, az 1956-os magyarországi események kapcsán nyilatkozatot tett az amerikai külügyminiszter, amelyben méltatta hazánk hősiessé szerepvállalását a forradalomnak csúfolt fejlemények idején. „A magyar nemzet az egész világ számára a demokráciával és a szabadsággal járó biztosság, jólét és siker modellje” – mondta. Erről mindenki pártállásának megfelelően alkothatja meg saját véleményét, egyvalamin azonban érdemes lenne közösen elgondolkoznunk. Mégpedig a mindenkori USA-diplomácia képmutatás, amely a nagyhatalmi politika érdekeit helyezi előtérbe. Ötven évvel ezelőtt – tetszik vagy sem jobboldali érzületű történelemhamisítóinknak – a minket, magyarokat (ma már) annyira kedvelő Egyesült Államok akkori urai, akik nem is mellesleg éppúgy antikommunisták voltak, mint a mai republikánusok, „egyéb irányú elfoglaltságuk” miatt nem avat-

koztak be: valójában azért, mert nem mertek újat húzni az erősödő Szovjetunióval és a vele szövetséges népi demokratikus országokkal. Azóta azonban sajnos nagyot fordult a világ: amióta a Szovjetunió és a szocialista tábor széthullott, a szélsőséges antikommunisták uralta Magyarország a Fehér Ház szemében ma már jó kiscserkésznek számít. Részen amiatt, mivel szorosan bekerültünk a gátlástalan nagyhatalom érdekkörébe, részben mert a tőkés vezetete Magyarország helytartói tömegpropagandájukkal könnyen félrevezetik az embereket. Amerikát, többnyire sikerrel, a demokrácia, a jogállamiság rendíthetetlen bajnokának, a neki nem tetsző országokat terroristának, a nemzetközi békét fenyegető ellenségnek iparkodnak feltüntetni. Így, e logika alapján könnyű utólag nagyon sok mindent – ezáltal az 1956-os ellenforradalmat is – kikozmetikázni, rózsaszín ködben feltüntetni.

B. D. A.

JÁTÉK A TISZTESSÉGGEL

(Folytatás az 1. oldalról)

Itt minden csak szóbeli megállapodáson nyugszik, amit szinte kizárólag csak a munkásnak kötelessége betartani. Mert a munkáltató, bármikor megteheti azt, hogy nem fizet. Vagy fizet, de kevesebbet a megállapodásnál.

Az egykor az üzleti élet alapjának tartott úgynevezett: „gentlemen's agreement”, a becsületbeli alapon betartott megállapodás manapság már nem divat. Az üzleti háborúkban már rég nincsenek szabályok, csak arra törekszik mindenki, hogy győztes legyen, bármi áron.

Pénz és bűnhődés

Nem mentes ezektől a harcoktól a politikai élet sem. Ez nem is csoda, hiszen a pénz irányítja a politikát, s nem az emberiség. Am ez a fajta felfogás keményen visszacsap a hatalmat gyakorlóakra is, és különféle bizottságokban vizsgálják egymás vagonának eredetét. A tisztességtelen eszközök használata egyre elterjedtebb lesz, ahogy a választási harc élése. Az idegen számítógépes rendszerek feltörése csak a kisebbik bűn. Bár a rafinált hackerek elég tekintélyes kárt tudnak okozni.

A nagyobbik bűn az egyre inkább elterjedő agresszivitás. Vagyis pontosabban ennek gerjesztése, az örület hangulatkelése. Ma még csak gáznisztolók, kartörések vannak műsoron. Holnap ki tudja, mik?

A mértékadó politikusoknak ideje belegondolniuk abba, mekkora bajt szabadíthatnak az országra, a tisztességtelen eszközök alkalmazásával. Előbb azonban nem árt a hatalom gyakorlóinak és a felső tízezernek a mielőbbi szigorú önvizsgálat sem. Mert hangulatot csak ott lehet kelteni, ahol már eleve mérgezett a levegő.

És ez a levegő a társadalmi igazságtalanság mérgével van tele. Például azzal, hogy pénzzel és vagyonnal minden el lehet intézni. A törvényeket is ki lehet játszani, vagy akár meg is lehet venni. Ezért van manapság az, hogy a kisember, aki törvényt sért, még ha csak kis bünt is követelt el, keményebben bünhődik, mint az, aki tényleg embereket vagy magát az államot károsította meg. Milliókkal vagy akár milliárdokkal. A nép nagyon is jól tudja már, hogy a kicsiket elítélik, a nagyokat pedig nem. A szegény emberek jogai csak a legritkább esetben érvényesülhetnek a pénz társadalmában.

És nem egy esetben igazi jo-

gai csak a nehéz bűnözőknek vannak. A gazdag bűnözőknek. Aki képesek megfizetni a jogi csúrs-csavarásokat, és megtalálni a kiskapukat. Mert kiskapuk mindig vannak. Minél hatalmasabb valaki, annál inkább kibújhat az apró kis réseken a felelősségre vonás alól.

A rendszer e groteszk játéka a tisztességgel legtöbb esetben még a törvények alkalmazóinak és végrehajtóinak sem tetszik. Dehát mit tehetnének egy ekkora hatalommal, az egész rendszerrel szemben?

A tisztelet hiánya

A szabadság nem jelenthet tiszteletlenséget! Sokan tévesen értelmezik a kettő kapcsolatát. Milyen rendszer az, ahol a pártok prominens embereinek a családját is kikezdi a vádaskodások? A nőket s gyermekeiket sem kímélve?

A tiszteletlenség már a parlamenti ülésteremben is megjelent. A képviselők a felszólalások közben telefonálgattak, olvasgattak, beszélgettek. Vakuval fényképeztek, holott a vaku használata kifejezetten tiltott, s az elnök asszony nem győzte rázni a csengettyűjét, hogy rendre utasítsa a képviselőket. Nos, ezek az emberek képviseltek itt az ország népét. Vala-

hogy az általános morál, a hely tisztelete hiányzott a képviselők többségéből.

Hogyan várhatnánk el akkor az országtól a tiszteletet a hatalom irányában? Az egyszerű emberektől, legyen az öreg vagy fiatal, hiszen a viselkedési mintának mindig elsőpró ereje van. És ha egy ilyen tekintélyes szervet nem tisztelnek az emberek mint a Magyar Országgyűlés, akkor mi marad meg nekik?

Raadásul az értelmiség sem mentes az egyre terjedő tiszteletlenségtől. Például az újságírók sem, akik rendszeresen összekeverik a szemtelenséget a sajtószabadsággal. Például úgy, hogy nem tisztelik más emberek vallását, és világméretű tiltakozáshullámot indítanak el ezzel.

Ez lenne tehát a polgári demokrácia morálja, erkölcsé, tisztessége? A köztársaságé, melynek lelke a demokratikus jog, ahogy megfogalmazta Gyurcsány Ferenc a parlamentben. Ám a tisztességgel, a moralitással és az erkölccsel, úgy látszik, a jog nem igazán tud mit kezdeni. Pedig ez lenne az igaz zálaga annak, hogy az embereket ne különböztessek meg hátrányosan; sem a vallásuk, sem a származásuk, sem pedig a gondolkodásuk vagy az anyagi helyzetük miatt. Ez lenne az igazi lelke a köztársaságnak.

Fort András

Gyorsabb, szervezettebb munkára van szükség mindenütt!

A hét fősei Szádvary Gyula, a BAZ megyei 9. számú választókerület (Encs) munkáspárti jelöltje és Németh Jánosné, a Békés megyei 7. számú választókerület (Mezőkovácsháza) képviselője. Négy év kemény, kitaró munkája meghozta gyümölcsét, az elsők között lettek képviselőjelöltek. Gratulálunk!

Haladunk a megyei listákhoz szükséges jelöltek megállításában is. Közel vagyunk a megyei lista bejelentéséhez Békés, Csongrád, Heves, Nógrád, Szolnok megyében. Egy kicsit távolabb, de gyorsan leküzdhető távolságban vagyunk Hajdú-Bihar, Komárom-Esztergom, Veszprém megyében.

„Az eddigi eredmények alapján kijelenthetjük, hogy a hátra lévő időszakban képesek vagyunk a párt által állított feladatot teljesíteni, azaz képesek vagyunk minden megyében és Budapesten listát és ennek alapján erős országos listát állítani. Ehhez azonban sokkal intenzívebb és szervezettebb munkára van szükség” – mondta Thürmer Gyula a megyei és budapesti elnökök e heti értekezletén. Mindenki elismerte, hogy az idei kopogtatócédulagyűjtés nehezebb, mint bármikor korábban. Egyetértés volt abban is, hogy magyarizálni ráérünk később is, most cselekedni kell. Mi a teendő?

Az elnökség az alábbiakra

kérte a párt megyei és budapesti vezetőit:

- Magyarizzuk meg minden párttagunknak, minden aktivistáknak, hogy a párt sorsáról van szó. Átéltük a tavalyi súlyos válságot, most nem szabad megengedni, hogy rossz munka vagy szervezetlenség miatt ne tudjunk jelöltek és listákat állítani. Sok helyütt nem gyűjtik a kopogtatócédulákat, hanem csak gyűjtögetik. Az esetenkénti gyűjtőtevésekről azonnal át kell térni a szervezett, mindennapos gyűjtésre.

- Minden megyében ki kell választani azokat a választókerületeket, ahol a leggyorsabban tudjuk a megyei lista állításához szükséges cédulákat összegyűjteni. Azokban a kerületekben, ahol láthatóan nincs remény a jelöltek megállítására, célszerű abbahagyni a munkát, és minden erővel segíteni a többi kerületet.

- A Munkáspárt elnöksége központi eszközökkel is segíti a gyűjtést. A hét végén egy-egy brigád utazik gyűjteni Tolna és

Vas megyébe. Az elnökség felkérte a Nógrád megyei szervezetet, hogy egy brigáddal segítse Pest megyét, Békés megyét pedig arra, hogy ugyancsak egy brigáddal segítse a Bács-Kiskun megyei elnökséget.

- A párt anyagi eszközeit azokra a választókerületekre kell koncentrálni, ahol a legnagyobb esély van a jelöltek megállítására. A rendelkezésre álló pénzt most a jelöltállításra kell fordítani, minden más feladattal később kell foglalkozni.

- Különösen fontos a munkát felgyorsítani és szervezettebbé tenni Budapesten. Itt is minden erőre kell koncentrálni, hogy a budapesti listához szükséges 8 választókerületben összegyűjtsük a cédulákat. A főváros nélkül nem lehet a választásokon eredményesen indulni, és ma még nagy a lemaradás. Nagy, de nem behozhatatlan!

„Komoly nehézségeket kell leküzdőnünk, de ha valamilyen áterezzük a párt előtti felelősségünket, ha minden egyebet félreteszünk, ha szervezettebben dolgozunk, képesek vagyunk erős országos listát állítani” – hangsúlyozta Thürmer Gyula.

– Munkatársunktól

Nincs együttműködés a Fidesszel A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT KÖZLEMÉNYE

A Munkáspárt szerint elfogadhatatlan és tarthatatlan az az egész állapot, amely körülveszi az országgyűlési képviselői jelöltállítását, a kopogtatócédulák gyűjtését. Ez a szisztéma – amelynek az erőszakolt fenntartásáért a jelenlegi parlamenti pártok a felelősek – szinte megutáltatja az emberekkel a választásokat.

Az ajánlási rendszer közütdottan hemzseg a tisztatlanságtól. Sok településen az ajánlószelevényeket „ahogy hozták, úgy vitték” a helyileg befolyásos pártok részére. Az Országos Választási Bizottság is felelős azért, hogy most sem volt semmilyen kontrollja annak a törvényi szabálynak, miszerint az ajánlók kihordásával megbízottak nem lehetnek egyik pártnak sem a tagjai.

Minden alapot nélkülöznek a MIÉP – Jobbik alelnökének, illetve a Magyar Hírlap állításai arról, hogy a Fidesz bármilyen támogatást nyújtana a Munkáspártnak. A Munkáspárt nem kért és nem kapott kopog-

tatócédulát semelyik párttól. A Munkáspárt nem köt választási szövetséget sem az MSZP-vel, sem a Fidesszel, sem a választások első fordulójában, sem a második fordulóban.

A Munkáspárt ugyanakkor felháborítónak és kicsinyesnek tartja azt is, hogy szimpatizáns választóinak jelzései szerint MSZP-aktivisták Budapesten és több más helyen is az országban baloldaliak, nyugdíjasok körében megtevesztően azt mondják az embereknek, hogy ők „a Munkáspárt részére is gyűjtik a kopogtatót”.

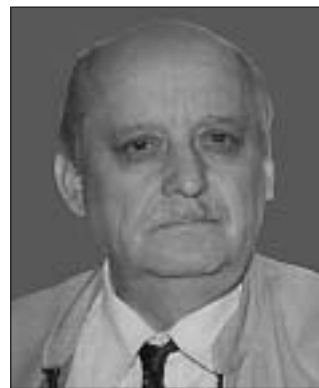
A Munkáspárt tiltakozik amiatt az elmúlt napokban történt eset miatt, amikor Cse-

pelen – egy lakossági bejelentés nyomán, indokolatlanul nagy rendőri készütséggel – három aktivistáját annak ellenére negyven percig előállították a rendőrségre, hogy a párt budapesti elnökétől kapott megbízólevéllel is igazolták, hogy ajánlásokat gyűjtöttek. Elfogadhatatlan, hogy miközben kormányzati politikuskok a nyilatkozataikban nyugalomra intenek, a belügyminiszter nem igazítja el megfelelően a rendőri szerveket a választásokkor követendő magatartásra.

A Munkáspárt szerint az új parlamentnek még az önkormányzati választások előtt el kell törölnie az állampolgárok fölösleges zaklatásával járó kopogtatócédulagyűjtési szisztémát, s a népszavazásoknál bevált listás aláírási jelöltajánlást kell bevezetni.

A Munkáspárt Sajtóirodája

Bemutakoztak a megyei sajtónak a szabolcsi jelöltek

Dr. Horváth Endre

Balla Ede

Szilágyi Mihály

Még a múlt hét csütörtökén tartottak jelöltbemutató sajtótájékoztatót Vajda János alelnök részvételével a megyeszékhely Nyíri Fészek éttermében a szabolcsi jelöltek.

A megye tíz választókerületéből – a nehéz helyzet ellenére is – kilencben lett jelöltje a Magyar Kommunista Munkáspártnak. Egyedül a fehérgyarmati térség pártszervezete hagyta cserben a pártot a választás kezdetére. A megyei hírlap csoportképpel mutatta be a választásnak induló munkáspártiakat, a Nyírség Televízió pedig a párt alelnökével készített interjút.

A sajtótájékoztatót követően a megyei elnökség és a jelöltek a kopogtatócédula-

Valiskó Lászlóné

Szabó Zoltán

gyűjtés feladatait egyeztettek. Az első tapasztalatok szerint nehezen megy a gyűjtés a megyeszékhelyen, ahol dr. Horváth Endre és Szöllösi Fitos Éva a jelöltek – de semmiképp sem adják fel. Négy választókerület-

re koncentrálnak: Szabó Zoltánra (Tiszavasvári), Balla Edeé (Baktalórántháza), Szilágyi Mihályra (Nyírbátor) és Valiskó Lászlóné (Kisvárdára), hogy mindenképp meglegyen a megyei lista. V. J.

Piacolás Csepelen

A múlt pénteken a csepeli piacon kezdte a napot Thürmer Gyula. A Munkáspárt elnöke régi ismerős a piacon.

Az árusok közül sokan panaszkodtak, hogy kétirányú nyomás

alatt is vannak. A nagy bevásárlóközpontok elcsábítják a vevő-

ket, de nehéz az ázsiai árukkal is versenyezni. „Én a piacot jobban szeretem, mert ez a miénk” – jegyezte meg Thürmer Gyula. A Munkáspárt mindent megtesz a magyar kiskereskedők, kis- és középvállalkozók érdekében. A pártelnök rövid bemutató sajtótájékoztatót tartott a csepeli önkormányzat előtt, ahol részt vett Benkő Viktorné, a párt korábbi és Kincs Lajos jelenlegi önkormányzati képviselője. A programokon számos csepeli kommunista is jelen volt, Benkő Viktorné, a Központi Párttitkári Bizottság tagjával, a csepeli választási munka egyik fő szervezőjével az élen.

– Munkatársunktól

AJÁNLÓSZELVÉNY országgyűlési képviselőjelölt ajánlásához

A 2006. évi országgyűlési képviselő-választáson jelöltnek ajánlom:

Jelölt neve: Nagy József

Jelölő szervezet(ek) neve vagy független jelölt: **MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT**

Az ajánló választópolgár adatai:

Név: Kovács Péter

Lakcím: 1131 Budapest, Béke u. 83.

1 560619 2656
személyi azonosító

Kovács Péter
sajátkezü aláírás

AJÁNLÓSZELVÉNY országgyűlési képviselőjelölt ajánlásához

A 2006. évi országgyűlési képviselő-választáson jelöltnek ajánlom:

Jelölt neve: Nagy József

Jelölő szervezet(ek) neve vagy független jelölt: **MUNKÁSPÁRT**

Az ajánló választópolgár adatai:

Név: Kovács Péter

Lakcím: 1131 Budapest, Béke u. 83.

1 560619 2656
személyi azonosító

Kovács Péter
sajátkezü aláírás

Mindkét pártnévhasználat helyes.
A kopogtatócédulák végső leadási határideje: március 17.

Hitelesség és megbízhatóság

Szadvány Gyulát jól ismerik a lakóhelyén, hiszen pedagógusként ment nyugdíjba, miután húsz évig tanított a Baktakéki Általános Iskolában. Reál tárgyakat oktatott, fizikát, kémiát, technikát, vagyis gyakorlati foglalkozást, és a legutóbbi időben számítástechnikát.

Szadvány Gyula

Két évtized alatt jól megismerte a környék lakóinak gondjait, problémáit. Rendkívül erős közösségi érzés munkál benne, mindig szeretne segíteni az övéinek. Többek között ezért hozta létre a „Fiatalkért Alapítványt”, mely a tehetséges fiatalokat támogatja, és ezért lett a Magyar Kommunista Munkáspárt országgyűlési képviselőjelöltje Borsod megye 9-es számú választókerületében.

1960 óta párttag, jelenleg a párt baktakéki alapszervezetének titkára és a Munkáspárt Központi Bizottságának tagja, és mindezek mellett részt vesz a lakóhelye önkormányzatának képviselő-testületi munkájában.

64 éves, ám fiatalos energia és lendület hajtja. Nem idegen tőle az ifjakat érdeklő számítógépes és internetes technika sem, hiszen ilyen irányú képzést is szerzett, hogy erre is oktathassa a fiatalokat.

Az eltelt évtizedek alatt több diplomát is szerzett. Mezőgazdász, mezőgazdasági technikus, agrármérnök és agrár mérnök-tanár. Am nemcsak pedagógusi, hanem komoly gyakorlati tapasztalata is van. Az iskolai tanári tevékenysége

előtt hét évig volt téveszelnök, előtte pedig mint MSZMP-titkár tevékenykedett.

Két gyermeke van és két unokája. Felesége szintén két diplomás tanár, magyar-történelem szakos és gyógypedagógus.

Szeret kertészkedni, alap szakmájába is vág, s oly eredményesen, ahogy mondja:

– Piáca nekünk nem kell járn! Legalább 35 növényfaját vetünk el tavaszkenként.

Szabadidejében szívesen barkácsol, esztergál és fát farag. Ezenkívül nagy természetjáró, háromszor járta végig az 1100 kilométeres Országos Kék Túrát. Persze nem egyedül, hanem mindig vitte magával a tanítványait is.

Arra a kérdésre, hogy miért vállalta el a Munkáspárt országgyűlési képviselő-jelöltségét, így válaszol:

– Hát hogy segíthessünk az embereknek. Hogy változtathassunk a jelenlegi rossz állapotokon. Mert ez a rendszer csak rosszat hoz a népnek. Hiszen gondoljunk csak bele, hogy a világ vagyonának a fele (!) csak néhány száz (!) ember kezében van! Ilyen eredendően igazságtalanságokkal én már nem tudok megbirkózni. Mert ezek egyre inkább érvényesek Magyarországra is. Ezek ellen kell tennünk valamit, többek között felülvizsgálni a privatizációt.

Nos igen. Ha igazán pozitív változásokat szeretnénk, akkor ezt csak olyan emberekkel tudjuk véghez vinni, akiknek hiszünk, s akikben bízhatunk az választóik. Akik egész eddigi életútjukkal bizonyították, hogy az emberekért élnek, s fontos nekik a jövőendő választóik jóléte. Szadvány Gyula pedig ilyen ember.

F. A.

Jelöltváltozás Győrben

A Győr-Moson-Sopron megye 1-es számú választókerületében még a kopogtatócédulák gyűjtésének megkezdése előtt változott a képviselőjelölt személye. A korábbi jelölt, *Ferland Eszter* külföldi munkavállalása miatt nem tudta vállalni a megmérettést. A Győr városi pártszervezet új képviselőjelöltet állított *Ballai Nikolett* 22 éves apólonő személyében.

Ballai Nikolett

ORSZÁGGYŰLÉSI VÁLASZTÁSOK 2006

BEMUTAKOZNAK A KÉPVISELŐJELÖLTEK

A KOMMUNISTÁK MI VAGYUNK!

Csengő barack, szőlő szőlő

Így szolt valamikor Móriscs Zsigmond Kecskeméti gyümölcsseiről. Megragadta a képeletét a teremő ember kitartása, aki a sívó homokon, ahol addig a szél játszadzozott, kerteket varázsol. Értékeket, amelyekből gazdagság születtett. A „hírös” barkácpálínkát még a walesi herceg is megszerette, amikor a harmincas években arra járt.

Szintén megragadta *Kerekes Antal* szívét és lelket a vidék, amelynek születtett, s csoda-e, ha a mezőgazdaságot választotta hivatásának? Nemrégiben pedig országgyűlési képviselőnek jelölte a Munkáspárt, immáron harmadszor.

– *Kétszer már nem választották meg, ilyen múlttal hogyan lehet újra vállalni?*

– Tudja, én konok ember vagyok. Bízom benne, hogy egyszer majd sikerül. Nem lehet, hogy mindig mi vagyunk a vesztesek... S ez az egyszer most közel került.

Igen, a konoksága sok nehézségen segítette már át, az élet számos buktatóján. Elvégezte az általánost, szakközépiskolában érettségizett, és aztán a gödöllői egyetemen fejezte be tanulmányait. Akkor még a jelentkezők három helyre hívták: a Lenin Intézetbe, a jogi karra és egy katonai főiskolára. Ezt választotta: az agrártudományokat!

Nagy dolog volt, hogy a napszámos család gyermeke egyetemet végez. Szülei később a térszbe álltak. Még a gyerek, az Anti is sokat dolgo-

Kerekes Antal

zott a földeken. Már a titkait is ismerte. Szerette a természetet, a növényeket, az állatokat, nem is tudta az életét elképzelni nélkülük.

Tehát egyenes út vitt az állami gazdaságba, diplomával a zsebében. Megjárta a beosztásokat a legkisebbtől a legnagyobbig. Egy időben még téveszelnök is volt, szűkebb hazájában, Kecskeméten, amikor ott volt rá szükség. Dolgozott a tajói állami gazdaságban vagy tíz évet, aztán másik hárommal összevonásra került és 7500 holdra nőttek. Termeltek gabo-

nát, cukorrépat, kukoricát, tartottak sertést, nem keveset, de az igazi, a kedvenc gyümölcs: a szőlő. Persze az út Helveciára vezetett, ahol termelési igazgató lett. Itt erdősitettek 800 holdat, s most is az erdőszeti egyesületben végez *Kerekes Antal* társadalmi munkát. Kéri a tanácsát, szükség van a szaktudására telepítéséhez, becsüléshez, gondozáshoz.

S amikor a hobbijáról, a szabadidő eltöltéséről faggatjuk, elárulja:

– Van 1500 négyszögöl kertem is, gyümölcsös, szőlő. Az ad teljes elfoglaltságot. Ámbar most nem igen van fölős időm, hiszen mindenre igényt tart a képviselőség, a jelöltség. Gyűjtjük a kopogtatócédulákat, még a szomszéd jelöltnek, Kasnyiknének is segíték. Aprólékos munka ez, mert ahogy megjelentek a cédulák, másnap a Fidesz meg az MSZP „letarolta” a várost.

Szinte megszállták Kecskemétet, és összeszedték mindazt, amit lehetett. Most a szórványokat gyűjti a Munkáspárt. Szerencsére, a nem is távoli Széchenyi városrészben van egy civil klub, ahol *Kerekes Antal* is meghívott. Az itteniek gyűjtik számára az ajánlócédulákat.

– *Hogy fogadják egyébként a Munkáspárt embereit azok után, hogy hallani, valahol egy*

fideszesnek a kezét törték, egy SZDSZ-es aktivistára rálöttek?

Mi udvariasak vagyunk, és velünk is azok. Gyakorta beszélgetünk az emberekkel, akik bizony elmondják, mennyit csalódtak eddig a várakozásokban. Aki bekerül a parlamentbe, az elfelejti azokat, akiknek köszönheti a mandátumot. Így aztán nem csoda, ha a többség tartózkodó. Különösen vidéken. Nekik teljesen mindegy, ki van „odafent”. Kihúzták alóluk a megélhetést.

Elmondja, a múltkor Kalo-csán járt. A paprikások nagyon „paprikások”. Az üzletek inkább az olcsó spanyol fűszert, az argentin árut tartják. Egyébként is, a multik, az üzletláncok tönkrevágják a magyar termelőt, a mezőgazdaságot. Külföldi árut tartanak: tésztát, süteményt, vajot, sajtot, a zöldségekről nem is szólva, az algéri, görög, olasz, portugál áru ki-szorítja a megbízható, ízletes magyar terméket. Mivé lesznek az emberek, mivé lesz a magyar falu?

Tönkre megy a hazai termelő, a földek parlagon gazt teremnek! A települések lepusztulnak, hát lehet így élni?

– A mi megyénk gazdag lehetne. De igazán most a gazdagok az „aranyháromszögben” élnek, aminek középpontja Kecel. Az igazi szőlők mellett a borhamisítók aratnak. A kisember tartott 4-5 dísznőt, három bikaborjút, harmincvahány birkát és megélt. Most a nincstelenség az úr, a jövőtlenség, a kilátástalanság. Nos, nekik kell megmagyarázni: csak a Munkáspárt programja vezet ki a nyomorból.

Mártonfy Mihály

Az igazmondás alapvető

A Hajdú-Bihar megyei ötös számú választókerület képviselőjelöltje: *Mező Béla*, aki már össze is gyűjtötte a szükséges ajánlólévevényeket. Pihenésről azonban szó sem lehet, mert a választási küzdelem nehéz hetei ezután következnek. A közéletben régóta részt vevő jelölt kisebb-nagyobb sikerei, őszinte, egyszerű szavai, igazmondása eddig mindig meghozta a kívánt eredményt.

– 1982 óta vagyok tanácsstag, később önkormányzati képviselő, a Munkáspártnak hat éve vagyok tagja. Azelőtt MSZMP-tag voltam. Büszkén vállalom, mert mindig az igazat mondtam, csak azt, amit magam is hittem, egyszerűen, hogy a tanártól az iskolázatlan emberig mindenki megértse és ugyanazt értse.

– *Sokfelé megfordult. Azt hallottam, hogy legendákat mesélnek Önrről.*

– A nyolcvanas években ifjúságiklub-vezető voltam, fiatalokkal foglalkoztam, én is fiatal voltam. Rendezvényeket szerveztem és összehoztam az embereket.

Mező Béla

– *Nagyon hiányzik a közösségi élet a mai világban!*

– Mindenki csak beszél róla,

de tenni kellene. Sok apró lépést, sok munkát igényel az ifjúság- és családpolitika.

– *Mindig a közéletben tevékenykedett?*

– Lánghegesztő és gépkecsivező voltam, aztán népművelői területen képeztem magam tovább. Később foglalkoztam házassági tanácsadással, illetve családvédelemmel, szóval jó útra terelésel. Ez a munka nem mindig hoz azonnali eredményeket, de megéri kitartani!

– Huszonkilenc esztendeje vagyok nős, öt gyermekem és kilenc unokám van – mondja, és érzem, hogy elégedett. Gazdag, színes, tartalmas élet az övé.

– *Berettyóújfalun és környéke többnemzetiségű vidék. Kik élnek itt?*

– Örmények, romák, románok. Jó, hogy megkérdezte, mert ezzel is foglalkoztam és manapság is fontos része a munkámnak. Elsősorban a romák helyzetén igyekszem se-

gíteni. Felelőtlen ígéreteket sem régen, sem ma nem teszek. Semmit nem szabad megígérni, aminek nincs meg a fedezete.

– Hosszú távban kell gondolkodni. Például a százezer forintos minimálbér és az ingyenes egészségügyi ellátás megvalósítható, ezt nyugodtan ki merem mondani. Aki a Munkáspárt programját elolvassa, láthatja, hogy mindennek megvan a fedezete. Pontosán, szakszerűen és érthetően le van írva minden. Nem nagy szavakkal, hanem a valóságnak megfelelően.

– *Bízok a parlamentbe való bejutásban?*

– Mindig bíztam és most is bízom. Az a legfontosabb, hogy dolgozzunk és őszinték legyünk, mert az emberek előbb-utóbb mindig rájönnek az igazságra!

Mező Béla területe 29 településből áll. Listavezető a megyében. Valaki azt mondta, hogy ő a remény embere! F. Zs.

Budapesti kampánynyitó gyűlés

Minden érdeklődőt, szimpatizánst, párttagot hívunk

2006 március elsején, szerdán 16 órakor

kezdődő, jelöltbemutató gyűlésünkre!

A rendezvényt Budapest XXI. kerületében, Csepelen, a Karácsony Sándor utcában, a Kossuth Lajos utca és a II. Rákóczi Ferenc utca közötti szakaszon tartjuk. Ez a csepeliek közkedvelt sétálóutcája. Megközelíthető a Boráros téri HÉV végállomástól a Karácsony Sándor utcai megállónál leszállva, vagy a város több pontjáról induló 48-as, 52-es, 59-es és 159-es számú autóbuszokkal

a Karácsony Sándor utcai megállóig utazva.

Kérem a budapesti kerületi elnököket, budapesti képviselőjelölteinket, a budapesti elnökség tagjait, hogy a rendezvényen feltétlenül vegyenek részt!

Kollát Pál budapesti elnök

NEMZETKÖZI NŐNAP 2006.

Tisztelet és megbecsülés a nőknek!

MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT

NŐNAPI KÖSZÖNTŐ

A *Progressio* Kiadónál nőnapra köszöntőlap kapható 8 Ft/db áron.

Megrendelés és igénylés *Szigeti Endréné Marikánál* személyesen (Budapest VIII. kerület, Baross u. 61., III. emeleti 310-es számú szobában), illetve a 334-1509-es telefonszám 23-as mellékén.

OLVASSA, TERJESSZE, TÁMOGASSA!

A Szabadság Alapítvány számlaszáma:

OTP 11705008-20441997

Előrehozott nyugdíj a valóságban

Sok ember figyelmét felkeltette a miniszterelnök egyik javaslatára, miszerint engedjük meg a nyugdíjba menettel azoknak, akik betöltötték 55. életévüket és már legalább két éve keresnek eredménytelenül állást. Az Idősügyi Tanács nemrég megtartott ülése után a kormányfő hozzátette: az 55 év feletti férfiakra és nőkre egyaránt vonatkoznak, és az intézkedés terheit a költségvetés közvetlenül megtérítene a nyugdíjalapoknál. Megkérdeztem két, ötvenes éveiben járó embert, mi a véleménye Gyurcsány Ferenc javaslatáról.

– Hány éves és mi a véleménye az előrehozott nyugdíjról? – kérdeztem bemutatkozás után Bogdán Károlytól, aki Bács-Kiskun megye székhelyének központjában található családi háza előtt lapátolta a havat.

– Ötvenhét éves vagyok, egy kft-nél dolgozom, ha nem rúgnak ki, még négy évig ott esztérgálok, s hatvanévesen nyugdíjba megyek, amit alig várok, mert már 39 éves munkaviszonyom van. Gyurcsány javaslatának első része sok embernek megfelelő lenne, hogy

55 életévük után nyugdíjba mehetnének, de csak akkor, ha két éve munkanélküliek. A miniszterelnök mit akar ezzel mondani? Ki bizonyítja azt, hogy valaki legalább két éve keres eredménytelenül állást? Ahhoz a munkaügyi központban regisztráltatnia kellene magát, s elképzelhető, hogy a hivatalban ajánlanának neki történetesen utcasöpést, amit nyilván nem fogad el, mert technikus végzettsége van. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy szegény utcasöpéssel kenyeret keresni, de aki a gépekhez, szerszámokhoz, a műszaki irányításhoz ért, azokon a területeken szeretne elhelyezkedni. Érthetően nem fogadja el az utcaseprői állást, a hivatal emiatt lenullázza, s hiába várja az előrehozott nyugdíját. Szép a mese, de nem esik tőle senki hasra, mert megvalósíthatatlan elképzelés.

Kiskunfélegyházán a Kossuth utcában levő húsaruház pultja előtt idősebb nő várakozott.

– Mit vásárol? – kérdeztem bemutatkozás után Tarjánai Ferencnél.

– Füstölt májast veszek, mert itt nagyon finomat adnak, s a fiamtól most kaptam kétezer forintot. Tudja, szégyellem elfogadni tőle, de rá vagyok kényeszerülve, mert négy éve nincs állásom és sehova sem kellek, tehát nem tudok elhelyezkedni.

– Miből él? – Ötvenhat éves vagyok, így arra kényeszerültem, hogy, mivel tavaly meghalt a férjem, a családi ház egyik szobáját kiadtam albérlésre, s ez valamit segített. Elmennek bárhová dolgozni, legszívesebben az itteni cipőgyárba, ahol huszonöt évig segédmunkás voltam, de a cég megszűnt. Vagy takarítanak, mosnak, vasalnak, de sehova nem vesznek fel. Mindenhova benyitok, ahol kiírták, hogy felvesznek embereket. Azt mondják, hogy egy hét múlva jöjjenek vissza. Amikor felkeresem őket, megint azt felelik, hogy várják a döntésüket. Odázzák a dolgot, hiába keresek állást, nem találok, de nem is utasítanak el. Mit csináljak? Várom a fiamat, hetente jön kétezer forinttal.

T. L.

A panelváros divatba jött

Átalakult a panelváros. Egyre több lakásban egyre több a vállalkozás, az iroda, a szolárium, a kozmetikus, a fodrász, az ügyvédi iroda ... s folytathatnám a sort. És a lakók nem ismerik egymást. Arcok tűnnek fel és tűnnek el örökre. Ennél jobb búvóhely nem is kell. Senki nem mutatkozik be senkinek. Azt sem tudni, ki lakik az emeleten.

Emelet? Lépcsőház? Van belőlük tizenvalahány, illetőleg nyolc-kilenc, s egy házban három-négyszáz lakás! A házak előtt pedig kicserélődtek a kocsi, már csak mutatóban van Wartburg és Trabant vagy jobbak esetében Lada. Az autók a BMW-nél kezdődnek, Hondák, Mercedesek, Audik, Toyoták, Alfa-Romeók... Na, meg a luxusterepjárók! Csillag rajtuk a nikkal meg a fényezés, hát nem szántásra tervezték őket! Tizenhuszonmillió árak, tulajdonosaik a „panelban” húzzák meg magukat!

Éjszakánként sötét limuzinok hozzák-viszik az utasokat és gyakorta taxik, elegáns hölgyekkel, urakkal.

Néha idegen szó is hangzik. Annyi bizonyos: a gazdagság felfedezte a panelvárost. Különösen, hogy megindult a felújítása a hitelek révén. Nagy üzletnek nézünk még itt elejbe... Hatalmas előnye: a kutya sem kérdezi, kinek tetszik lenni. Na és ha kérdezi, válasz úgy sincs.

Éjszakánként viszont árnyak suhannak a parkban. Csak egyik-másik ablakszem világít a dobozházakon. Az árnyak két kezében emblémás szatyor, hátukon zsák, sokan még a fekvőhelyet is összetekerve viszik magukkal. Nem tudni, hol lepi

meg őket az éjszaka. Kotorász-nak a szemeteskosarakban, a kukasedényben, hátha akad valami használható.

Reggelente pedig az utak mentén, tereken megterítve a föld zacskók, flakonok, fóliák seregével. Az eldobott, szét-szört hulladékon kutyák marakodnak. Néha varjak is, na meg galambok. A panelváros szegényei.

Fiatal pár nézelődik, oszlopokon, falakon, hirdetések bögésznek. Csak eladó lakást találnak, albérlést alig. A lakások ára, mérettől függően 9–11–15 millió! Ez a forgalmi ár. Az eredeti tulajdonos kihalt, akinek vagy harminc éve kiutalták a lakást. Az örökösök, gyerekek, unokák szeretnék osztozni – a vagyonon. Kell a pénz az üzlethez, építkezéshez, a kicsik taníttatására.

Persze arra is volt már példa, hogy egy egyedülálló hölgy külföldön volt hónapokig és eladták a lakását. Idegenek, szélhámusok. Arról nem szól a fáma, megkerültek-e, de valaki rosszul járt, annyi bizonyos.

Számoljunk egy kicsit: 55 négyzetméteres lakás ára 11 millió forint. Ez kétszáz-ezer forint négyzetméterenként. Ha valaki nagyon jól keres, mondjuk egy csapós fiú meg egy kozmetikus lány – havi kétszáz-ezer forintot évenként kereszti (vagy félre teszi, bankba?!), s akkor még hol a megélhetés, a napi kiadás? Ma dolgozó fiatalok ne is reméljenek fedeleket a fejük fölé. Munkásember legfeljebb a híd alatt lakhat...

Még azért sokan laknak „panelprolik” is a negyedekben. Újbudának a 138 ezer lakosából egyharmad idősökör,

valamiképp nyugdíjas. Nekik ma már csak emlék a Beloianisz, a Goli, a Gamma, a Kábelgyár, az Április 4. Gépgyár és a többiek. Sokan közülük betegek, nem mozognak. Várják havonta a postást, meg egy kissé az elmúlást. Ha tavasszal újra orgonákkal száll a hegyek felől, eszükbe jutnak a régi májusok, felvonulások, vidám sörözések, a cimborák. Közülük már sokan a temetőben... De jönnek a fiatalabb nyugdíjasok, akik még akarnak valamit a világtól: a Művelődési Központban négy-százán várnak – egy évet – a kedvezményes számítógépes tanfolyamra!

Jóli néni viszont arról panaszkodik, hogy fázott az éjjel. Nem fűtik rendesen a lakást, csak a díjat kaszírozják. És morgolódva hozza be a kapu alól a prospektusokat, amelyek a televíziót 287 ezer forintért kínálják, a fenyépezőgépet majd ötvenezer forintért, a szőnyegeket 13 ezerért...

– Ki tudja mindezt megfizetni? – kérdezi.

S a buszmegállóban plakátok hirdetik: rosszabbul élünk, mint tavaly. Egy asszony a párjának súgja:

– Tele a város mindenféle óriásplakáttal, honnan van ezeknek ennyi pénzük? Lehet, hogy a miénket költik? Hát én undorodom tőlük, gusztustalan az efféle kampányolás. Ezt tanulták a külföldi egyetemeken, ahová a mi pénzünkön jártak?

Nos, erre sincs válasz. A buszok jönnek-mennek, az emberek jönnek-mennek – és mindenkit leköt a holnap, a ma, a fizetnivaló.

Mártonfy

Horthy Miklós a mennybe vonult

A naiv lelkek azt hihetnék, Horthy Miklósról a történetudomány és publicisztika minden lényegeset elmondott, amit csak elmondhatott. Ő bevonult a negatív figurák panteonjába, az elátkozott példák egyike, akit csak akkor szabad sírboltjában zaklatni, ha korának rossz szellemét kell tetemre hívní. Am tévedni méltóztattam.

A közelmúltban a Kossuth rádió hírhedt Vasárnapi Újság rovatában (február 12-én) Nemeskürty István nyilatkozatot adott Horthy Miklós egykori kormányzóról (1920–1944). Gondosan kerülve a neuralgikus kérdéseket, olyan erőnyeket ötlött ki, melyek sohasem voltak a sajátjai. Egy szeretetre méltó marionett, távol a kompromittált ügyektől, aki csak áldást osztott sokat próbált népére. Pribékjei és parlamentje tőle függetlenül, olykor ellenére hozták az elítélendő intézkedéseket.

Amikor a professzor úr felsorolta azt a sok jót, melyet öfömméltósága volt szíves elkövetni, hiányérzetem támadt. Megengedem, élemedett korban az amnézia gyakori vendég. De gyanús, ha „csak a szépre emlékezem”.

Ha a tanár úr nem veszi tőlem rossz néven, néhány adalékkal kiegészíteném, hogy a kép teljes legyen. Az idősebbek

átélték, a középkorúak tanulták, a fiatalok könnyen esnek a történelemhamisítók „bűvkörébe”.

Kezdjük az első lépésével. Kotorban (Cattaro) 1918 februárjában a háború ellen fellázadt matrózok között a Novara hőse vérfürdőt rendezett. Ezzel belépőjegyét szerzett a történelembe. A tisztelt professzor úr hallgat arról, hogy a Magyar Tanácsköztársaság leverése utáni fehérterror nem lehet függetleníteni a siófoki fővezértől. Egyes adatok szerint ötezer baloldali és zsidó esett áldozatul a horthysta vérbosszúnak. Ezután a tengerésztabornok 1920 márciusában a terrorlegények soraiba között bevonult a parlamentbe, ahol kormányzóvá „választották”. Sorra születtek róla a haladásellenes törvények (numerus clausus, 1921. III. tc.). 25 éves regnálása alatt a legfőbb hadúr szövetséget kötött előbb Mussolinivel, majd Hitlerrel. („Madarat tolláról...”) 1938–1941 között három olyan zsidótörvényt hoztak, mely egy-egy állomása Körösmezőnek és az Auschwitzba vezető kálváriának.

Nemeskürty szerint Horthy a magyar zsidóság megmentője volt, amikor megakadályozta a budapesti gettó lakóinak deportálását. Arról nem szólt, hogy ezt is csak a pápa és a svéd király követelésére tette. Arról sem tett említést, milyen férfias

szürte 400 000 magyar vidéki izraelita bevagonirozását.

Magyarország Hitler oldalán 1941 áprilisában belépett a második világháborúba. Nem igaz, hogy a náci vezér kényszerrel alkalmazott. Miután közismert, mit jelentett az a világéges a magyarság számára, nem esetelem a véres következményeket. Nemeskürty tagadja, hogy a „keresztény-nemzeti” kurzus fasizta-fasiztoid rendszer lett volna, mert logikája szerint a fasizmus Mussolini privilégiuma volt. Ezek után hová soroljuk Salazar, Franco, Antonescu diktatúráját?

A professzor felmenti Horthyt a háborús bűnösök felelőssége alól. Tőle nem tudjuk meg, mennyi a háborúba való belépésért a legfőbb hadúr és azoknak a rangtalan bakáknak a felelőssége, akik Horthy-indulókat énekelve masíroztak a Don-kanyarhoz.

Mindezek után Nemeskürty István kinyilvánította azon véleményét, miszerint ideje lenne Horthy Miklós helyét kijelölni a legnagyobb magyarok sorában. Ne zavarjuk meg nyugalmát rosszindulatú „kommunista sztereotípiákkal”.

E morbid gondolat felvetése joggal borzaszt el minden haladó embert: Horthy Miklós rehabilitálása és heroizálása magában hordja rezsimje feltámasztásának kísérletét.

H. S.

Politikai környezetszennyezés

Röpködnek a szépen hangzó választási ígéretetek. Orbán Viktor ebben csúcsmomját hozza, mivel egymást követik a feleltetés és fedezet nélküli ígéretei. A közelmúltban teljes foglalkoztatás helyezett kiállításba, ami egyértelmű képtelenség, de ezzel félre lehet vezetni és durván be lehet csapni a jelenlegi és a későbbi munkanélkülieket, valamint másokat. A teljes foglalkoztatás a kapitalizmusban csupán illúzió, mivel a magántulajdonon alapuló gazdasági szerkezet ezt nem teszi lehetővé. O. V. egyik legutóbbi csábító ígérete, hogy ha kormányra kerülnek, bevezetik a 14. havi nyugdíjat. Az exminiszterelnök tanulekony ember. Amikor 1998 és 2002 között hatalmon voltak eszükbe sem jutott a 13. havi nyugdíj, sőt többször kifogásolták az utóbbi években annak folyósítási módját, most pedig a 14. havit ígéri. Ezzel gúny tárgyává teszik a nyugdíjasokat, akik a maguk idejében megteremtették az alapját a

mostani gazdasági lehetőségeinknek. Illelnek tudni, hogy ez a generáció nem kiskorúak büfellezete, akiket átlátszó befőléssel be lehet csapni. Természetesen minden nyugdíjas örülne annak a bizonyos 14. havinak, de valójában ez a költségvetési fedezete jelenleg nincs biztosítva.

Hosszan lehetne sorolni a csaknem naponta elhangzó hasonlót, de komolytalan ábrándokat, melyeknek egyetlen célja van: mindenáron szavazatokat szerezni az áprilisi választásokon, mivel „szorít a cipő”. De így? Indokolt lenne, hogy a felelős politikusok ne a pillanatnyi érzelmek hatására nyilatkozzanak fontos gazdasági és politikai kérdésekben, mert ez méltatlan hozzájuk, és bumerángxént üthet vissza. Hosszabb ideje egyre nyilvánvalóbb, hogy a Fidesz és annak vezére álbaldali frázisokkal igyekszik megnyerni a baloldali tömegeket, de ez nem más, mint visszataszító és hazug választási kampány. Pedig tudjuk, hogy Orbánéktól mi sem áll távolabb, mint a kádári kislembervilága és gondolkodása!

Ha mindezek politikai és társadalmi következményeit vizsgáljuk, látni kell, hogy a nagyérdemű publikum, vagyis a választópolgárok előbb-utóbb belefáradnak és nem veszik komolyan a naponta rájuk zúduló ígéretdömpinget. Az is tény, hogy az örökös sárdobálás és a permanens gyűlölködés is szerepet játszik abban, miszerint sokan gyorsuló ütemben távolodnak a politikától és a politikusoktól. Ennek a folyamatnak, ha nem lehet megállítani, súlyos és veszélyes hatása lehet az országra, a társadalomra, mivel deformálhatja a politikai stabilitást. A negatív tendenciákat azonban demagóg ígértetésekkel és szövegekkel nem lehet megállítani, csak a társadalom egészének felelős hozzáállása az egyetlen győgyomód.

Nemes József
Orosháza

Tavaszi gyógynövények a házikertben

Az időjárás és talajviszonyok kedvezőbbé válásával párhuzamosan végezhetjük el a töosztással szaporítható gyógynövények átültetését vegyszermentes területekre. A citromfű, az orvosi zsálya, a levendula, a kerti izzóp, a borsmenta, a kakukkfű, a vasfű, a pemetefű és a tárkony is több éven át díszlenek ugyanazon a helyen, egymás mellett is, és még csak különösebb ápolást sem igényelnek. Tavasszal érdemes ültetni a csicsókát is, ugyanúgy, mint a burgonyát. Ha pár négyzetméteres szabad területünk van, akkor érdemes édesgyökeret is ültetni, de úgy, hogy az általa elfoglalható területet 50-60 cm mély árokkal körbeásva földalattal béleljük ki, hogy a gyökérzete ne tudjon a szélrózsa minden irányába szétterjedni, mert néhány év alatt képes elfoglalni akár száz négyzetméteres területet is. Az ujjnyi vastagságú gyökereket a második évtől már kiszedhetjük és

megszárvaita eltehetjük, s felhasználhatjuk gyomorégés elleni gyógytea készítéséhez. A tavaszi vetésű gyógynövények közül elsősorban az ánizst és a borsikát, vagy más néven csombort javaslom, amely főként a sokaknál puffadást okozó ételek (bab, borsó és káposztafélék) kiváló csillapítója és emésztést segítő gyógy- és fűszernövénye. Ugyancsak tavasszal érdemes vetni (esetleg hidegágyba) majorannát és a Maggi márkájú leveskockák ízesítőjét: a lestyánt, amelyet szintén olyan helyre célszerű ültetni már fejlett palántaként, ahol több éven át is megmaradhat. Levelé és főleg a gyökérzete szárítva és porítva nagyon kellemes fűszer. Végül, de nem utolsósorban, ültethetünk tormát és rebarbarát is, ha máshol nem találunk a számukra helyet, csak a magasabb törzsű fák alatt, esetlegesen félárnyékba, akkor oda, mert igénytelenek s annak tudatában fogyaszthatjuk őket, hogy nem tartalmaznak egészségre ártalmas vegyszermaradványokat.

Cs. N. L.

Hirdessen A Szabadság hetilapban!

Többszöri megjelentetésnél kedvezményt adunk.

Várjuk megrendeléseiket!

Részletes információ: Huszár Zsófia

Telefon: 313-5420

Sajnos egyre rosszabb fejleményekről kellett beszámolnom. Dani már negyven éve dolgozott a laboratóriumában savas oldószeres és más gyilkos materiák gőzébe, kipárolgásában, egy születésnap találkozón félrevont és bejelentette, hogy az orvosok rákot állapítottak meg nála. Mindent megtett, hogy a betegsége terhet ne hárítsa át a környezetére, de az ereje egyre fogyott, operációk sorozatán esett át.

Már a betegsége végső szakaszában történt, hogy Nagy a már szokásos módon megkért, hogy kísérjem el egy vidéki értelmiségi klubban tartandó találkozóra. Az ő hivatali kocsijával mentünk le, útközben most is megkérdezte:

– Dani hogy van?

Én nem vagyok naiv, belátom, hogy az emberek nem várnak választ az ilyen kérdésekre, de most nem tudtam megállni, hogy komolyan vegyem.

– Nagyon rosszul, rákos, nem sok van hátra neki.

– Ó, igazán sajnálom.

– Pista, volna egy kérésem. Daninak a héten lesz a születésnapja, adj egy névjegyet, és írd rá egy pár szót. Nagy örömet szerezne vele, úgy érezné, hogy még számomra tartják őt a világban.

Nagy arcán kelletlen fintor futott át. Mint filozófus néha alkalmi léleklátó is vagyok, esküszöm neked, abban a pillanatban úgy olvastam a gondolataiban, mint a magaméban szoktam. Átvillanhatott az agyán, hogy a névjegyén ott szerepel a címe, a különböző telefonszámai, és attól tartott, hogy a bátyám esetleg felhívja, talán valamilyen szívességet is kér tőle. Te ismersz engem: soha nem élek hasonló lehetőségekkel, a bátyám még nálam is kevésbé, erre Nagy is emlékezhetett volna. Hogy helyesen követtem a gondolatmenetét, az első megszólalásából kiderült. Kezét a zakója zsebére tette:

– Sajnos nincs nálam névjegy!

A sofőr félig hátrafordult, mintha mondani szeretne valamit, de aztán újra az utat figyelte maga előtt. A szituációt valahogy le kellett zárni, elővettem a saját névjegyet, és arra írtam néhány szót. Egy óvatlan pillanatban aztán elolvastam, méltatlannak találtam volna egy ilyen üdvözlötlet átadni.

Mikor a szocialisták legközelebb megkerestek, sajnálkozva közöltem, hogy ez idő szerint nem érek rá. A Mester azt tanítja, hogy nagy haragjaink folyamát néha kis sérelmeink patakjai táplálják.

A Nobel-díj

„Maradhat ez így?” – kérdezte a tanító gyerekkorom rég letűnt elemi iskolájában, miközben a Trianonban megcsonkított Magyarország térképére mutatott. Mi lelkes kórusban feleltünk: „Nem! Nem! Soha!” – mondja B., a decens filozófia docens.

Te tudod, hogy bennem a kevésnél is kevesebb nosztalgia él a Horthy-rendszer iránt, mégis el kell ismernem, hogy néhány területen kiemelkedő teljesítményeket nyújtott; a fejlett oktatási rendszertől a pénzügyi stabilitásig, a modern Árpád sínautóbuszoktól a Láng-féle turbinákig. Így akart alapot teremteni, hogy a maga felsőbbrendűségét hangsúlyozhassa a rovasára megnövekedett szomszédos országokkal szemben. Ezúttal tekintsünk el attól, hogy mindezt „a hárommillió koldus” kizsákmányolásával érte el.

Napjainkban a Trianon szellemét költögetőknek újra szükségük volna hasonló érvekre, de ezek nehezen találhatók. Azzal már nem dicsekedhetünk, hogy a magyar mezőgazdaság az európai élvonalban tündököl – járt már ott, de azt a rendszerváltás elvitte magával, az egykori nagyipar külföldi cégek bedolgozóivá-beszállítóivá vált. Az oktatásról és az egészségügyről pedig jobb, ha hallgatunk.

A Trianon ügyében szorgoskodóknak nem maradt más, mint hogy a különböző, génekben rejlő vagy szellemi mutatókra

Éjféle Napsütés

SZATÍRÁK ÉS KARCOLATOK

(RÉSZLETEK) ³

hivatkozzanak. Hosszú évekig az olimpiákon szerzett érmeik számát hozták elő, az irányzat itt is lefelé tart, a világversenyegek többségén már a dobogó legalsó foka is sikernek számít. A bronz egyre szebben csillog.

Végül már csak egy ütökártya marad: a Nobel-díjasoknak a lakosság létszámához viszonyított magas aránya. Ilyenkor felsorolják, hány kitüntetett született a történelmi, tejjel-mézrel folyó és a Trianonban feldarabolt Magyarország területén – Lénárd Fülöptől egészen Kertész Imréig –, bár ez utóbbira csak kényszerből, az orrukat befogva szoktak hivatkozni. Az Alföldről elszármazott, de már izraeli tudósként kitüntetett Herskóval pedig végképp nem tudnak mit kezdeni.

A tucatnyi nevet így is lelkesítő érvként használják a magyar világ megtermékenyítő hatásának bizonyítására. Nap mint nap találkozunk ezzel. A sok édes mellé én most megpróbálok egy kis keserűt is belecsöpöpenteni ebbe az esszenciába. Szeretném, ha egyszer nem azt néznék meg, hogy hány Nobel-díjas született Magyarországon, hanem azt is, hogy közülük hányan haltak meg az ország területén. Ha jól mértem fel az adatokat: egyetlenegy sem; legföljebb egy-két olyan akadt, aki hazahozta a hamvait, mintegy jelezve, hogy nem a magyar földdel volt baja, hanem a magyar politikai-szellemi világgal.

Miért történt ez, miért választották mindannyian az idegenbeli életet, a már eltávozottak pedig az ottani halált? Mikor és miért szűnt meg a kötődés a szülőföldhöz? Az oktatással nem volt baj, legalábbis a mindenkori szellemi elitet kitermelő tanintézetekkel. A mindenkori Rác tanár urak beoltották a gyerekekbe a becsvágyat, hogy a legmagasabb teljesítményt éri el, de már az Alma Materben is a faji megkülönböztetés, az egyetemi bajtársi szövetségek véres terrorja, a „Hirig Simon” várt rájuk.

A pályájukon sem érvényesülhettek. Akár keresztények voltak, akár zsidók, tapasztalniuk kellett, hogy a magyar társadalomnak csak közepes teljesítményre van igénye. A lángező csak összezavarja a csendesen lebonyolódó folyamatokat. Nem kedvelik azokat, akik tizenkét-tizennégy órát akarnak dolgozni magas hőfokon égve, és a pénzt is sajnálják arra, hogy a megfelelő környezetet-eszközöket előteremtésük a számukra.

Így aki nagyra született vagy nagyot akart, az szép csendben elvérzett itthon, vagy eltávozott. Aki megpróbált kitartani, az is előbb-utóbb rákényszerült, hogy vándorbotot fogjon, mert a rendszer által favorizált „Tökmag Jankók” árnyékában nem tudtak kibontakozni. Neumann János, a számítógép atyja soha nem került be a Magyar Tudományos Akadémia tagjai közé, Szentgyörgyi Albert helyett pedig a fajelméleti alapok álló Orsós Ferenc kapta meg az akadémiai díjat. A demokrácia és a liberalizmus üldözése még az irredentizmushal is fontosabb volt a Horthy-rendszer számára, zsidó vagy más gyanús szellemiségű tudósokkal nem kívánt dicsekedni.

Az elvándorlók jelentős része előtt egye-

tes út nyílt a világhírhez és a Nobel-díjhoz. Joggal jegyezte meg Gábor Dénes, a holográfia feltalálója: „De jót is tett velem Hitler, mikor kikergetett Európából!”

De hát ilyeneken már késő eltűnődni, ezek a sírok idegenben domborulnak, alattuk nemcsak maguk a lángezmék nyugszanak, hanem a magyar múlt és jövő is. Mindenképpen elég volt ebből: „coki Trianon új kutyáinak”. Csitt, Alcsitt és Felcsitt. Nem azért nyitott a határ, hogy a legjobbakat kikergessék rajta.

Életmentés

Néhány évvel ezelőtt a nagytétényi akkumulátorhulladékot feldolgozó üzembről, az úgynevezett „Halálgyárról” írtam. Hete-kig jártam a környéket, megtudtam, hogy a talaj és a rajta termő zöldségek, gyümölcsök minden elképzelhető mértéken felül szennyezettek ólommal, bár a termelés már rég leállt, a feltámadó szelek gyakran felkapják a mérgező port, és betérik vele a környező házakat. Az orvosi felmérések kimutatták, hogy az itt élő népességet még a magyar átlag sokszorosánál is nagyobb mértékben támadja meg a rák.

Az emberek kevésbé bíznak az orvosokban, az orvosok sokat tettek azért, hogy kialakuljon ez a helyzet, inkább vajások eszközökhöz folyamodnak. Egy, a környéken lakó asszony elmondta nekem, hogy beteg férje gyógyításával évekig hiába próbálkoztak a kórházakban, állapotán nem tudtak javítani. Az asszonynak ekkor eszébe jutott egy, még a gyerekkorában hallott recept: gyógyszerkapszulákból kiszórta az eredeti tartalmukat, a helyébe petróleumot öntött, és azt adta be a betegnek, már nem emlékszem rá, hogy napi két vagy három alkalommal. Én leírtam az esetet, kuruzslásnak neveztem, valóságos merényletnek az emberi egészség ellen.

Eltelt néhány év, egyszer Gyulára vetődtem, épp a „Százéves” cukrászda teraszán ültem, mikor odajött hozzám egy fiatal férfi:

– Szeretném megköszönni a könyveit, végtelen sokat jelentettek a számomra, különösen a „Magyarország szennybemenelete” című riportja.

Hát igen! – gondoltam magamban –, szerencsére még most is akadnak értelmes fiatalok, akik képesek a maguk valós értékén megbecsülni az igazán jelentős alkotásokat! Erőt vettem magamon, és a rám oly jellemző szerénységgel rákérdeztem:

– Melyik rész tetszett a legjobban benne?

– Az a szakasz, amelyben arról ír, hogy egy nő a rákbeteg férjének petróleumot adott be kapszulába töltve.

– Gondolom, Ön is egyetért velem, és elítéli ezt a sarlatán módszert.

– Be kell vallanom, hogy én addig soha nem hallottam róla, Öntől értesültem, hogy egyáltalán létezik ilyesmi. Már el is felej-

tettem, de aztán az anyám is rákos lett. Az orvosok semmi jóval nem biztattak, legfeljebb néhány hónapot jósoltak neki, akkor jutott eszembe, amit a könyvében olvastam, és én is elkezdtem petróleummal kezelni az anyámat.

– És mi történt?

– Jobban lett, és öt évet élt még, lehet mondani, erőben-egészségben. Nem tudja elképzelni, hogy milyen hálás vagyok Önnek.

– Kérem – mondtam kényszeredetten, és arra gondoltam, hogy mennyivel jobban kell vigyáznunk arra, hogy mit nem szabad megírunk, mint a leírt szövegünkre.

*

Egy levelet kaptam egy Pest környéki faluból, egy számomra ismeretlen nevű feladótól:

„Kedves Gyuri bácsi!

Meg kell írnom, hogy magának köszönhetem az életemet. Falun élek, ahol semmi szórakozási lehetőség nincs, be szoktam járni a keresztúri diszkóba. Azon a bizonyos hétfőgén is bementem autóbusszal, útközben magának egy régi könyvét, a 'Tetovált kereszt'-et olvastam. Tászkát nem vittem magammal, ezért mikor leszálltam a buszról, a könyvet bedugtam a nadrágszíjam alá, és ráhúztam a pulóveremet.

A diszkóban kiszúrta magamnak egy keresztúri lányt, vele kezdtem el táncolni, és meghívtam egy-két pohárra is. Ez a helybeli srácoknak nem tetszett, egyikük félrehívott és azt mondta, hogy szálljak le a lányról, semmi közöm nincs hozzá, az övék. Persze ezek után még inkább kitarítottam a partnerom mellett, nem ok fogják előírni nekem, hogy kívül szórakozzam. Aztán láttam, hogy néhányan gyülekeznek a kijárat előtt, és felém mutogatnak.

Mikor véget ért a diszkó, elkészöntem a lánytól – nem gyávaságból, csak nem akartam őt is belekeverni a balhéba, aztán a tömeggel együtt megpróbáltam kislisszolni a kapun. Persze az ellenség is résen volt, a sötétben elkaptak, nagyon megverték, de én is kiosztottam néhány 'devecserit'.

Otthon megnéztem magam a tükörben: egy 'szilvát' ütöttek a szemem alá, a bőröm is felszakadt, de ennyi belefér, gondoltam, viszonylag jól megúsztam, mehetek aludni.

Kezdtém leveleket írni, akkor vettem észre, hogy a pulóverem hastáján elszakadt, gondoltam, valaki eltépte, de mikor lehúztam magamról, akkor vettem észre, hogy egészen más történt. A könyvön, melyet a nadrágszám alá dugtam, egy késszúrás nyoma látszott, átvágta a címlapot, az egész könyvet, de a hátsó fedél még felfogta. Ennek köszönhetem az életemet.

Kedves Gyuri bácsi! Köszönöm a segítségét, és arra kérem, hogy írjon továbbra is sokat, lehetőleg minél vastagabb könyveket.”

Fenti részlettel befejeztük Moldova György új kötete részleteinek közlését. Az író 2006. március 13-án, hétfőn mutatja be könyvét a sajtónak, aznap 15 órakor pedig a fővárosi Lehel téri Mikulás könyvesboltban (a metró galériaszintjén) dedikálja könyvét. Köszönjük, hogy Moldova György lehetőséget teremtett rá, hogy már megjelenés előtt ismerkedjünk új művével A Szabadság hasábjain! (Képeink korábbi nagyszerű dedikálásokon készültek.)

Akadálymentesítés közelebről

A fogyatékkal élő emberek helyzetének a javítása érdekében tett intézkedések szerepeltek az Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztériumban (ICSSEM) februárban tartott sajtóértekezleten. Az „akadálymentesítést”, az önálló életvitel elősegítését nemcsak a mozgáskorlátozottak, hanem a látás- és a hallássérültek is igénylik.

A Központi Statisztikai Hivatal 2001. évi népszámlálási adatai szerint a hazánkban élő fogyatékosok száma 577 000 fő, akiknek a 14,4 százaléka hallás-, 9,2 százaléka pedig látássérült.

Göncz Kinga miniszter kijelentette, hogy a parlament utolsó ülésnapján négy párti támogatással fogadták el azt a törvényt, amely segédeszközök vásárlására további forrásokat biztosít. Tóth Ágnes, a Fogyatékosok Esélye Kőzalapítvány (FOKA) képviselője ismertette a március elején nyilvánosságra kerülő pályázat feltételeit. A programok keretösszege a látássérült személyek részére százmillió, a hallássérültek számára pedig nyolcvanmillió forint. A FOKA szakembereinek becslése szerint mintegy 1800 látássérült és 1400 hallássérült juthat ezzel önálló életvitelt segítő eszközökhöz. A pályázatok elbírálásánál előnyben részesülnek a kistérségeken, illetve hátrányos helyzetű településeken élők, az aktív dol-

gozók, a halmozottan sérültek, az alacsony jövedelműek és az iskolai tanulók.

Pályázni csak az OEP által nem támogatott eszközökre lehet, amelyhez az alapítvány személyenként maximálisan 50 000 forinttal járul hozzá. A kérelmek elbírálása várhatóan egy hónapot vesz igénybe, ezt követően a FOKA szerződést köt a nyertesekkel és a forgalmazóval, akinek közvetlenül utalják át a segédeszköz árát. Korlát nélkül olyan látás- és hallássérült személyek pályázhatnak, akik munkaképességük 67 százalékos csökkenését igazolni tudják. A program keretében a Fogyatékos Gyermekért Kőzalapítvány 23,5 millió forinttal rendelkezik az integráltan tanuló hallássérült általános- és középiskolai tanulók számára adó-vevő készülékek vásárlásához. A berendezések az iskolai foglalkozásokon való teljes értékű részvételt segítik. Mintegy ötven tanuló kaphat készüléket az előirányzott összegből, amelynek a fo-

lyamatos használatát az osztályfőnöknek is igazolnia kell. Korábbi pályázatok alapján már 930 iskolás rendelkezik adó-vevő berendezéssel.

Erhartné dr. Molnár Katalin a Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége részéről (MVGYOSZ) hozzászólásában azt kérte, hogy „ne csak a fehér bot legyen támogatott eszköz”. Szükséges lenne, hogy „könynyebben kaphassunk „beszélő” mérleget, vérnyomásmérőt, „tapintható” órát és más, az életvitelt megkönnyítő eszközöket”. A Sikek és Nagyothallók Országos Szövetségének (SINOSZ) képviselője kifogásolta, hogy az OEP által támogatott hallókészülékek listája évek óta nem változott, és ezért kevés korszerű műszert tartalmaz.

A sajtóértekezlet résztvevői több olyan készüléket is megismerhettek, amelyek megvásárlásához az érdekeltek támogatást igényelhetnek. A pályázati lehetőségekről a SINOSZ és az MVGYOSZ ad tájékoztatást, a szükséges dokumentumok pedig a FOKA honlapjáról (www.foka.hu) tölthetők le. Arról nem esett szó, hogy a mostani pályázatból kimaradó látás- és hallássérültek mikor részesülhetnek hasonló támogatásban.

– Tudósítónktól

A Humanista Társadalmi Egyetemről

Ha Ön jelenleg munkanélküli vagy az idejét szeretné hasznos ismeretszerzéssel eltölteni, akkor látogassa előadásainkat.

Hivatalos bizonyítványt nem adunk, de ha szorgalmasan tanulnak, a nyelvtanfolyamainkon szerzett tudás segítségével sikeresen letehetik az állami nyelvvizsga megfelelő szintjét.

Ha az informatikai tanfolyamainkon sikeresen elsajátítják a követelményeket, akkor gyakorlatilag használni tudják a számítógépet, és könnyebben leviszázhatnak informatikából.

A társadalomtudományi előadásainkon olyan ismereteket szerezhetnek, ame-

lyeket másutt nem, kiegészíthetik tudásukat és egy olyan humanista társadalomszemléletet sajátíthatnak el, amelylyel az ember szempontjából kritikus szemléli korunk problémáit.

A Humanista Társadalmi Egyetem nyolc éve azzal a céllal indítottuk útjára, hogy azok, akik anyagi körülményeik vagy egyéb problémáik miatt nem részesülhetnek felsőfokú oktatásban, ingyenesen hasznos ismereteket szerezhessenek.

A Humanista Társadalmi Egyetem tanfolyamain bárhol jelentkezhetnek, tanév közben is.

Minden kérdésben érdeklődni lehet a HUTE honlapján: <http://hute.fw.hu>

TANFOLYAMOK CÍME ÉS MEGKÖZELÍTHETŐSÉGE

Vasas Székház: Budapest VIII., Magdolna u. 49–53.

Berzsenyi Dániel Gimnázium
Budapest XIII.,
Kárpát u. 49–53.
(79-es trolibuszal
a Kárpát u. és Dráva u.
sarokig)

Budapest IV. ker.,
Munkácsy M. u. 51/ a.
(Újpest központ metró-
állomástól a 14-es villamos-
pótló busszal,
a Deák Ferenc téri megállótól
a Kiss Ernő utcán át.)

TÁRSADALOMTUDOMÁNYI ELŐADÁSOK ÉS SZEMINÁRIUMOK

Bevezetés a közgazdaságtanba
Csütörtök 17.00 – 19.00, Vasas Székház
Előadó: dr. Nagy András főiskolai tanár, a közgazdaságtudomány kandidátusa

Politikai filozófia és etika
Vasárnap 12.00 – 14.00, Berzsenyi Dániel Gimnázium
Előadó: dr. Szilágyi Gábor főiskolai docens

Ökológia, öntevékenység
Vasárnap 12.00 – 14.00, Berzsenyi Dániel Gimnázium
Előadó: Várjas András fizikus
(Indul legalább öt jelentkező esetén.)

A Szovjetunió története Sztálintól Gorbacsovig
Vasárnap 10.00 – 12.00, Berzsenyi Dániel Gimnázium
Előadó: dr. Görög Tibor ny. egyetemi docens, a filozófiai tudomány kandidátusa

Bevezetés az esztétikába
Vasárnap 12–14 óra; Berzsenyi Dániel Gimnázium
Előadó: dr. Jakócs Dániel ny. egyetemi docens, az irodalomtudomány kandidátusa
(Indul legalább tíz jelentkező esetén.)

Kultúrák találkozása és kölcsönhatása Erdélyben a honfoglalástól a XIX–XX. század fordulójáig
Vasárnap 14.00 – 16.00, Berzsenyi Dániel Gimnázium
Előadó: dr. Jakócs Dániel

SZÁMÍTÁSTECHNIKAI TANFOLYAMOK

Windows ismeretek
Kedd 17.30 – 19.00, Bp., XVII. ker. Szabadság u. 24. Tanár: Végh Ferenc

Kedd 19.00–21.00, Bp. IV. ker., Munkácsy M. u. 51/a. Tanár: Erdélyi László

Csütörtök: 18.00–20.00, Bp. IV. ker., Munkácsy M. u. 51/a. Tanár: Szabó István

Informatikáról általában
Kedd: 18.00–20.00, Vasas Székház. Tanár: Lengyel János

Csütörtök: 18.00–20.00, Vasas Székház. Tanár: Lengyel János

NYELVTANFOLYAMOK

Angol kezdő és középszint levelező jelleggel
Vasárnap 16.00–18.00, Berzsenyi Dániel Gimnázium. Tanár: dr. Jakócs Dániel

Angol kezdő
Hétfő 16.30–18.00, Vasas Székház. Tanár: Benyik Mátyas

Angol haladó
Csütörtök 16.30–18.00, Vasas Székház. Tanár: Benyik Mátyas

Angol társalgás
Péntek 18.00 – 19.30, Bp. IV. ker., Munkácsy u. 51/a. Tanár: Puskádi Paula

Francia kezdő és haladó
Szerda 17.00–19.00, Ganz Holding Rt. szakszervezeti irodája. Bp. VIII. ker., Vajda Péter u. 12. Tanár: Pataki Mihály

Orosz
Péntek 16.00–18.00, Budapest IV. ker., Munkácsy u. 51/a. Tanár: Anyiszonyán Klára

Spanyol
Csütörtök 18.15–19.45 óra, Vasas Székház. Tanár: Benyik Mátyas

Eszperantó:
Szerzés alatt, indul tíz jelentkező esetén.

Emlékezzünk!

Egy nagy forradalmár

Kun Béla (1886–1939) a magyar és a nemzetközi kommunista mozgalom egyik legnagyobb alakja volt. Élete egygyé vált hazánk és Európa forradalmi harcaival, legfőképpen a tanácsköztársasággal.

1902-ben, tizenhat éves korában kapcsolódott be a haladó erők küzdelmébe mint középiszkolás diák. Egyetemi tanulmányait megszakította, mert az újságírói pályára vonzotta igazán. Ady Endre, aki házitanítója volt, „megfertőzte” őt a kor radikális eszméivel, de a tanítvány hamar túllépte mesterét és a szociáldemokraták balszárnyán hadakozott a dualizmus, valamint saját pártja opportunizmusa ellen. A háborúban (1914–1918) megsebesült, majd fogságba került, am a nagy októberi szocialista forradalom idején kiszabadult és a bolsevikok oldalán csatázott a cárizmus, a polgári rendszer ellen. Felismerte, hogy Magyarország társadalmában sokban hasonlít az orosz valósághoz, ezért Lenin gondolatait a hazai viszonyokra akarta adaptálni. 1918 márciusában megszervezte az OK/b/P magyar szekcióját, mely novemberben úgy döntött, hogy itthon meg kell alakítani a kommunista pártot. Kun Béla 1918. november 17-én dr. Sebestyén Emil ezredorvos papírjaival Budapestre érkezett és hozzálátott a forradalmi párt életre hívásához. Mindenkiel tárgyalta, akit számításba vett, mígnem november 24-én létrejött a Kommunista Magyarországi Pártja (KMP). Kunék

előtt világos volt, hogy a Károlyi-kormány nem tudja megoldani az előtte álló politikai, gazdasági, szociális feladatokat, ezért tudta, a tömegek „oroszmódra” fognak cselekedni. A KMP igyekezett felkészíteni a proletariátust a szocialista forradalomra. Erre nem kellett sokat várniuk: 1919. március 21-én létrejött a munkáshatalom. Ebben a rövid 133 napos időszakban mutatkozott meg Kun Béla államférfiúi nagysága, bölcsessége, a nép iránt érzett felelőssége. Volt benne forradalmi romantika is, de kereste a helyi adottságoknak adekvát megoldásokat. Történelmi vívmányok születtek, ugyanakkor hibát követett el, amikor néha gépiesen másolta a szovjet intézkedéseket (gyorsított államosítások), máskor nem vette figyelembe Lenin intelmeit (földkérdés). A szövetségi politikát a munkásosztály és a szegény parasztság összefogására szűkítette, jöhet a magyar helyzet ennél szélesebb társadalmi bázis megteremtését tette volna kívánatosá. Kun Béla hihetetlen energiával vetette bele magát a munkába: szervezett, írt, szónokolt, állami ügyeket intézett, tárgyalta. Senki sem tudta, mikor pihen. Külpolitikai-katonai baklövése volt, hogy kellő garanciák nél-

kül engedték a Clemenceau-jegyzék szíréhangjainak.

1919. augusztus elsején az antant katonailag legyőzte a Tanácsköztársaságot.

Kun Béla egy rövid ausztriai „várfogság” után a Szovjetunióba került. Itt még javában folyt az intervenció és a polgárháború. Lenin javaslatára a különböző frontokon teljesített szolgálatot, majd a Kommunista Internacionálé vezérkarába került. Nem szakadt el ugyanakkor a magyarországi forradalmi mozgalomtól sem: nagy szerepe volt a KMP újjászervezésében. Olykor merev, dogmatikus magatartásával azonban gyengítette a pártegységet (frakcióharok).

Amikor Hitler Németországban hatalomra került s küzdeni kellett annak vesztes hatásai ellen, a Kommunista Internacionálé létrehozta a népprontot. Igen sajnálatos, hogy Kun Béla tévovázott, mert ódzkodott az új szövetségi politikától. Végül némi keséllyel, de belátta tévedését. Am ez a megingása eleget volt, hogy a KI vezetőinek bizalma iránta megrendüljön. Ürügyek halmazával 1937. június 29-én letartóztatták és koholt vádak alapján elítélték. Börtönben hunyt el 1939. november 30-án.

Sztálin halála után őt is rehabilitálták. E szerény írással egy nagy formátumú magyar forradalmár előtt tisztelgünk születésének 120. évfordulóján.

Hegedűs Sándor

VESZTESÉGEINK

Szikora Gusztáv, aki 1957 óta volt a párt tagja, 69 éves korában elhunyt. *Budapest, XV. kerületi alapszervezet*

Nagy Tibor, aki 1947 óta volt a párt tagja, 85 éves korában elhunyt. *Szolnoki alapszervezet*

Hajlik Gábor, aki 1951 óta volt a párt tagja, 80 éves korában elhunyt. *Budapest, II. kerületi alapszervezet*

Pete Imre, aki 1949 óta volt a párt tagja, 76 éves korában elhunyt. *Soproni alapszervezet*

Halyag András, aki 1946 óta volt a párt tagja, 84 éves korában elhunyt. *Budapest, XXI/1-es alapszervezet*

Fügedi István, aki 1945 óta volt a párt tagja, 76 éves korában elhunyt. *Budapest, XV. kerületi alapszervezet*

Székács Imre, aki 1945 óta volt a párt tagja, 86 éves korában elhunyt. *Budapest, II. kerületi alapszervezet*

EMLÉKÜKET KEGYELETTEL MEGŐRIZZÜK

VASAS-EZREDEVÉG ZENÉS-IRODALMI ESTEK

A Vasas Szakszervezeti Szövetség Székházának dísztermében
(1086 Budapest, Magdolna u. 5–7.)
2006. február 24-én 17 órai kezdettel

SZERETTEIM

Pécsi Ildikó

Jászai Mari-díjas, Erdemes és Kiváló művész zenés, irodalmi estje

HÁZIGAZDA:

BARANYI FERENC József Attila-díjas költő, műfordító

Belépőjegyek az Ezredvég kerületi aktivistáinál és a Vasas Központi Könyvtár Alapítványánál, valamint a helyszínen kaphatók!

A jegyek ára egységesen 200 forint.

MINDEN ÉRDEKLŐDŐT SZERETETTEL VÁRUNK!

A Magyar Kommunista Munkáspárt

belvárosi természetbarát és kultúrköre várja érdeklődőit, fiataljait programjaira.

Telefon:
06-70-203-1515

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja

Felelős szerkesztő: Szabados Judit

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.

Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423

Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.

A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu;

internet cím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató

ISSN 0865-5146

Hírlapárúsítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapest és vidéken.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága,

1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1.

Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőknel, e-mailen:

hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440.

További információ: 06 (80) 444-444.

Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft,

negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft.

Szedés, tördelés: Progressio Kft.

Nyomtatás: Oláh Nyomda, 1211 Budapest, Központi út 69–71.

Felelős vezető: Oláh Miklós vezérigazgató.

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>